

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดตาก
ประจำปีการศึกษา 2546

ปริญญานิพนธ์
ของ
นิรุธ แก้วชะเนตร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
พฤษภาคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดตาก
ประจำปีการศึกษา 2546

บทคัดย่อ
ของ
นิรุธ แก้วชะเนตร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2547

นิรุธ แก้วชะเนตร. (2547). ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดตาก
ประจำปีการศึกษา 2546. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี, รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพณท์.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา
ผู้ปกครอง และนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงในโรงเรียน
มัธยมศึกษา จังหวัดตาก กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร 40 คน อาจารย์พลศึกษา 60 คน
ผู้ปกครอง 204 และนักเรียน 204 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถาม
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .85 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง ด้านสรีรกายวิภาคเชิงสนับสนุนในประเด็น กีฬา
ตะกร้อทำให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ และมีสมรรถภาพทางกายสูง ช่วยฝึกการเคลื่อนไหวร่างกาย
ส่วนต่างๆ ให้สัมพันธ์กันดียิ่งขึ้น มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการบริหารที่ถูกต้องวิธี และฝึกให้
ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว
2. ผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง ด้านประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อเชิง
สนับสนุนในประเด็นเกี่ยวกับการเรียนวิชาตะกร้อมีส่วนช่วยสนับสนุนส่งเสริมประเพณี เอกลักษณ์
และวัฒนธรรมไทย ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย และมีน้ำใจนักกีฬาที่ดี สามารถสร้าง
ชื่อเสียงให้แก่ตนเอง ชุมชน และประเทศชาติ ผู้หญิงในสังคมไม่นิยมเล่นตะกร้อทำให้นักเรียนไม่มี
โอกาสได้เล่นกีฬาตะกร้อ สังคมปัจจุบันควรส่งเสริมให้นักเรียนหญิงได้ฝึกเล่นกีฬาตะกร้อ กีฬา
ตะกร้อช่วยทำให้นักกีฬาหญิงปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี รู้จักทำงานร่วมกัน ส่งเสริมประชาธิปไตย
และการแข่งขันของนักกีฬาตะกร้อหญิงมีความสุข ตื่นเต้น น่าชมเหมือนนักกีฬาตะกร้อชาย
3. ผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและ
การประเมินผล เชิงสนับสนุนในประเด็นเกี่ยวกับนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ไม่มีทักษะตะกร้อพื้นฐาน
นักเรียนหญิงมีความต้องการรู้คุณค่าและประโยชน์ของกีฬาตะกร้อต่อสุขภาพ ต้องการเรียนรู้ทักษะ
และวิธีการเล่นกีฬาตะกร้อที่ถูกต้องวิธี และการวัดผลและประเมินผลวิชาตะกร้อควรที่จะแยกคะแนน
เพศหญิงและเพศชายออกจากกัน

THE OPINIONS OF ADMINISTRATORS, PHYSICAL EDUCATION TEACHERS,
GUARDIANS AND STUDENTS ON LEARNING AND TEACHING TAKRAW
FOR FEMALE SECONDARY SCHOOL STUDENTS IN TAK RPOVINCE
IN ACADEMIC YEAR 2003

AN ABSTRACT
BY
NIRUT GRAWCHANET

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 2004

Nirut Grawchanate. (2004). *The Opinions of Administrators, Physical Education Teachers, Guardians and Students on Learning and Teaching Takraw for Female Secondary School Students in Tak Province in Academic Year 2003*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Advisor Committee : Asst. Prof. Thongchai Charoensupmanee, Assoc. Prof. Tawate Piriyaopon.

The purpose of this research was to study the opinions of administrators, physical education teachers, guardians and students on learning and teaching takraw for female secondary school students in Tak province in academic year 2003. The samples consisted of 40 administrators, 60 physical education teachers, 204 guardians and 204 students. The instruments used for collecting data was a questionnaire designed by the researcher, having .85 reliability. The data were analyzed by frequency distribution and percentage.

The results revealed that :

1. The opinions of administrators, physical education teacher, guardians and students in part of anatomy and exercise physiology were positive in many items, the number one item of Takraw made the body to be fitness and high efficiency, made the body to be related movement, made the good method of physical exercise and Takraw made the deft skill movement to which was found to be positive.

2. The opinions of administrators, physical education teachers, guardians and students in part of the tradition, culture and belief, were positive in many items, the number one item of Takraw' leaning to have a share in support the tradition and Thai culture, made the female students to be discipline and a good spirit, to have a share in support of the fame for oneself, community and country, female students do not have a chance to play Takraw it was not acceptable in Thai social, Thai social should to share in support the female' students play Takraw, to make female to adjust of social, get together to work, to support of democracy and The Takraws' female competition to be thrilled as well as the takraws' male competition.

3. The opinions of administrators, physical education teachers, guardians and students in part of the activities of learning and tuition, and measurement and evaluation, were positive in many items, the number one item of many female students did not have any skill in Takraw, female students wanted to know Takraw' valuable for health,

female students have to learned how to play Takraw in correctly and Takraw'
measurement and evaluation shold be seperated for male students and female students.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูพลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดตาก
ประจำปีการศึกษา 2546

ของ

นายนิรุธ แก้วชะเนตร

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพร หะวานนท์)
วันที่ 28 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2547

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤษ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความปรารถนาดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี และรองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพณท์ ประธานและกรรมการควบคุม ปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ตลอดจน การปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในส่วนต่างๆ ผู้วิจัยมีความรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของคณาจารย์ ทุกท่านเป็นอย่างดี จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการสมเกียรติ เนตรประเสริฐ ผู้อำนวยการโรงเรียนแม่ระมาด วิทยาคม และผู้อำนวยการวิช ธิวงศ์คำ ผู้อำนวยการโรงเรียนแม่วิทยาคม ที่ได้ให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะในการดำเนินการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล นอกจากนี้ผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์พลศึกษา และนักเรียน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในระหว่างการเก็บ ข้อมูล ทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลสำเร็จบรรลุผลตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

สุดท้ายนี้ผู้วิจัย ขอน้อมรำลึกถึงพระคุณบิดา มารดา ครอบครัว ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจจนทำให้ปริญญานิพนธ์ ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

นิรุธ แก้วชะเนตร

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	4
	ตัวแปรที่ศึกษา	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
	กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	7
	ประโยชน์ของการเล่นกีฬาคู่กัดือ.....	7
	ทำพื้นฐานของการเล่นกีฬาคู่กัดือ.....	9
	พัฒนาการทางเพศ.....	15
	พัฒนาการทางอารมณ์.....	15
	พัฒนาการทางสังคม.....	16
	พัฒนาการทางสติปัญญา.....	16
	ความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง.....	16
	วัฒนธรรมกับบุคลิกลักษณะของเพศหญิง.....	21
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
	งานวิจัยในต่างประเทศ.....	23
	งานวิจัยในประเทศ.....	24
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	28
	การกำหนดประชากรและการเลือกและกลุ่มตัวอย่าง	28
	ประชากร.....	28
	กลุ่มตัวอย่าง.....	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3(ต่อ)เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	32
วิธีการรวบรวมข้อมูล	33
วิธีการจัดกระทำข้อมูล.....	33
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า.....	35
ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล.....	35
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
ผลการศึกษาค้นคว้า.....	36
5 บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	69
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	69
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	69
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	69
วิธีจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
สรุปผลการค้นคว้า.....	71
อภิปรายผล.....	77
ข้อเสนอแนะ.....	79
บรรณานุกรม	83
ภาคผนวก	85
ประวัติย่อผู้วิจัย	97

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ขนาดของกระดูกเชิงกรานในเพศหญิงและเพศชาย.....	17
2	จำนวนประชากร.....	30
3	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง.....	31
4	ค่าความถี่และร้อยละของสถานภาพของผู้บริหาร.....	36
5	ค่าความถี่และร้อยละของสถานภาพของอาจารย์พลศึกษา.....	38
6	ค่าความถี่และร้อยละของสถานภาพของผู้ปกครอง.....	40
7	ค่าความถี่และร้อยละของสถานภาพของนักเรียน.....	42
8	ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ ของนักเรียนหญิงด้านสรีรกายวิภาค.....	43
9	ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ ของนักเรียนหญิงด้านประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อ.....	45
10	ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ ของนักเรียนหญิงด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล....	47
11	ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงด้านสรีรกายวิภาค.....	49
12	ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงด้านประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อ.....	51
13	ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล.....	53
14	ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ตะกร้อของนักเรียนหญิงด้านสรีรกายวิภาค.....	55
15	ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ตะกร้อของนักเรียนหญิงด้านประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อ.....	57
16	ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ตะกร้อของนักเรียนหญิงด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล.....	59
17	ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงด้านสรีรกายวิภาค.....	61

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
18 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงด้านประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อ.....	63
19 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล.....	65

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การพัฒนาการเรียนการสอนพลศึกษาให้มีคุณภาพเป็นหน้าที่ของอาจารย์พลศึกษา เพื่อให้ได้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนมากที่สุด เพราะมีนักเรียนจำนวนมากที่ประสบกับปัญหาในการเรียนรู้ เช่น ไม่สามารถเรียนรู้ทักษะการเคลื่อนไหวตามที่กำหนดไว้ หรือพัฒนาและเรียนรู้ได้น้อยกว่าที่ความคาดหวังไว้ มีปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาตนเองซึ่งอาจเกิดจากองค์ประกอบโดยส่วนตัวหรือองค์ประกอบภายนอก ทำให้อาจารย์พลศึกษาต้องหาวิธีแก้ไข ปัญหาการพัฒนาให้นักเรียนอย่างสม่ำเสมอและให้ทั่วถึงทั้งชั้นเรียน

วิลเลียมส์. (2540 : 494) กล่าวว่า ในระบบการปกครองรูปแบบประชาธิปไตยนั้น มีความเชื่อในการมีค่าและศักดิ์ศรีในตัวบุคคลทุกคน โดยบุคคลทุกคนสมควรได้มีโอกาสที่จะพัฒนาคุณสมบัติที่เป็นเอกลักษณ์ที่ตนเองมีอยู่ และการแสดงออกของบุคคลจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อประสบการณ์จากการเข้าร่วมในกิจกรรมนั้นๆ มีความสำคัญมากต่อเขา ซึ่งเป็นการแสดงออกของความต้องการ ความรู้สึกประทับใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาจึงควรให้ความสนใจและเอาใจใส่ต่อกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ดีมีคุณภาพ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตรงตามหลักสูตรการจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนมากที่สุด สร้างให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นประโยชน์ในการพัฒนาสังคม สอดคล้องกับ วัฒนาพร ระเบียบทุกข์ (2543 : 4) ที่กล่าวว่าเป้าหมายของการจัดการศึกษาควรมุ่งสร้างสรรค์สังคมให้เกิดลักษณะที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศชาติโดยรวม สร้างนักเรียนให้เกิดคุณลักษณะ ศักยภาพและความสามารถที่จะพัฒนาตนเองและสังคมไปสู่ความสำเร็จได้ โดยอาศัยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้ในเรื่องที่สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของตนเอง และได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (กรมวิชาการ. 2545 : 3 - 9) ได้กำหนดให้ทุกสถานศึกษาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้คิดเป็น ทำเป็น ให้นักเรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียนทุกคน แต่จะพบว่าสภาพปัจจุบันมีปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในรูปแบบการจัดห้องเรียนที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงต้องอยู่ในห้องเรียนเดียวกัน ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน การเล่นกีฬา การออกกำลังกาย การใช้อุปกรณ์กีฬา และกิจกรรมการเรียนรูปแบบเดียวกันโดยไม่ได้คำนึงถึงความสามารถ และความแตกต่างระหว่างเพศของนักเรียน ซึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่มักเป็นกิจกรรมหรือกีฬาที่จัดไว้สำหรับเพศชาย

โดยเฉพาะ เป็นปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียนหญิง เพราะปัญหาเรื่องสมรรถภาพทางร่างกายของเพศหญิงที่ไม่เท่ากับเพศชาย และขาดโอกาสในการเลือกกิจกรรมที่ต้องการและมีความถนัด ส่งผลให้นักเรียนหญิงขาดความสนใจในการเรียนวิชาพลศึกษาตลอดจนไม่ชอบการออกกำลังกายและเล่นกีฬา

สอดคล้องกับ จรวย แก่นวงษ์คำ (2517 : 70) ที่กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างเพศ และพัฒนาการทางเพศของเพศชายและเพศหญิง พบว่าเพศชายมีความแข็งแรงและชอบการแข่งขันมากกว่าเพศหญิง และสร้างปัญหาการเรียนร่วมระหว่างเพศในการจัดกิจกรรมให้เกิดความเหมาะสมกับเพศและวัยของผู้เรียน จากการศึกษาเปรียบเทียบเพศชายกับเพศหญิงของการกีฬาแห่งประเทศไทย (2535 : 12) พบว่าความแตกต่างของสมรรถภาพทางกายโดยเทียบส่วนรูปร่างของเพศหญิงด้อยกว่าเพศชาย น้ำหนักร่างกายโดยเฉลี่ยก็น้อยกว่า และส่วนของน้ำหนักที่กล้ามเนื้อก็น้อยกว่า และสอดคล้องกับ วิลเลียมส์ (2540 : 331) ที่กล่าวว่า ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อเพศชายมีมากกว่าเพศหญิงมาก แม้เพศหญิงจะฝึกโดยใช้น้ำหนักก็ไม่สามารถที่จะทำให้กล้ามเนื้อมีความแข็งแรงเท่ากับเพศชาย

หาญพล บุญยะเวชชีวัน และสุพิตร สมิติโต (2535 : 103) กล่าวว่า การวัดผลและการประเมินผลความสามารถทางกลไกระหว่างเพศชายและเพศหญิงนั้น การตัดเกรดวิชาพลศึกษาควรแยกเกรดนักเรียนชายออกจากเกรดนักเรียนหญิง โดยเฉพาะช่วงอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป เนื่องจากปัจจัยทางสรีรวิทยาที่แตกต่างกัน เพศชายจะมีความแข็งแรงสมบูรณ์ทางกล้ามเนื้อมากกว่าเพศหญิงเพราะฮอร์โมนเทสโทสเตอโรน (Testosterone) ที่เพิ่มมากขึ้น เพศหญิงจะมีเปอร์เซ็นต์ไขมัน (Body Fat) มากกว่าเพศชายเพราะมีฮอร์โมนเอสโตรเจน (Estrogen) ที่มากขึ้น นอกจากนี้ในเรื่องฮอร์โมนที่แตกต่างกันแล้วเพศหญิงจะมีขนาดร่างกาย ขนาดหัวใจ จำนวนฮีโมโกลบินและพลังแอโรบิค (Aerobic Power) น้อยกว่าเพศชาย ซึ่งปัจจัยต่างๆเหล่านี้มีผลทำให้เพศหญิงมีความสามารถทางกลไกลดลงน้อยกว่าเพศชาย

ฮาร์ริส (Harris. 1977 : 41) กล่าวว่าความแตกต่างของเพศชายและเพศหญิง อาจได้รับอิทธิพลมาจากอัตราส่วนระหว่าง แอนโดรเจน/เอสโตรเจน (androgen / estrogen) ซึ่งมีค่าน้อยในเพศหญิง และอาจมาจากความเชื่อและค่านิยมในการดำเนินชีวิต ตลอดจนการฝึกและการเลือกเล่นกีฬาของเพศหญิง ส่งผลทำให้เพศหญิงมีความเร็ว ความแข็งแรง พลัง และความอดทน น้อยกว่าเพศชาย สอดคล้องกับ วิลเลียมส์. (2540 : 320) ที่กล่าวว่า การฝึกที่แตกต่างกันทั้งปริมาณและคุณภาพจะให้ผลที่แตกต่างกัน จากรูปแบบแนวทางการดำเนินชีวิต ความเชื่อถือ ก็มีส่วนที่ทำให้การออกกำลังกายและการฝึกกีฬาในหมู่นักเรียนมีน้อยกว่าเพศชาย แม้ว่าในปัจจุบันทัศนคติต่อการออกกำลังกายในเพศหญิงเพิ่มมากขึ้น มีการเข้าร่วมกิจกรรมการฝึกและการแข่งขันกีฬามากขึ้น สถิติกีฬาต่างๆ ทางกีฬาระหว่างเพศชายและเพศหญิงเริ่มลดลง แต่ความสามารถทางร่างกายของเพศชายก็ยังคงอยู่ในระดับที่สูงกว่าเพศหญิง

ตะกร้อเป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่หลักสูตรสถานศึกษาบรรจุอยู่ในหลักสูตรเพื่อใช้เป็นกิจกรรมทางเลือกสำหรับการเรียนการสอนพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (กรมวิชาการ, 2545 : 85) ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 สาระที่ 3 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้เสนอให้ตะกร้อเป็นวิชาหนึ่งสำหรับการเลือกเป็นกิจกรรมเพื่อใช้ออกกำลังกาย เป็นกีฬาตามความถนัดและความสนใจได้ และช่วงชั้นที่ 4 สาระที่ 3 ได้จัดให้กีฬาตะกร้อเป็นกิจกรรมหนึ่งสำหรับการเลือกออกกำลังกายและเล่นกีฬาในกีฬาประเภททีมด้วยเช่นกัน

บุญยงค์ เกตุเทศ (2531 : 3 – 127) กล่าวว่า ตะกร้อเป็นชนิดกีฬาที่สามารถเล่นได้ทั้งในร่มและกลางแจ้ง ไม่ว่าจะเป็นสนามดิน สนามหญ้า สนามคอนกรีต หรือสนามพื้นไม้ เป็นกีฬาที่มีสภาพสนามที่ยืดหยุ่นได้ไม่ตายตัวเหมือนกับการเล่นกีฬาประเภทอื่น อีกทั้งการเล่นตะกร้อสามารถเล่นได้บ่อยครั้งไม่จำกัดเวลาขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เล่น เป็นกีฬาที่ส่งเสริมการบริหารร่างกายและจิตใจ มีศิลปะการใช้วัยะส่วนต่างๆ ในการเล่น โดยกล้ำเนื้อ ประสาทตาและสมอง จะได้รับการกระตุ้นอยู่ตลอดเวลาเพื่อเตรียมพร้อมที่จะทำหน้าที่ประสานสัมพันธ์กันอย่างราบรื่น ผู้เล่นตะกร้อที่มีความชำนาญมากจะแสดงท่วงท่าลีลาได้อย่างอ่อนช้อยงดงามน่าชม

ในรูปแบบการจัดการเรียนที่นักเรียนชายและนักเรียนหญิงต้องเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนร่วมกันในรายวิชาตะกร้อ ความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงจึงส่งผลต่อการเรียนการสอน เพราะตะกร้อเป็นกีฬาที่นักเรียนต้องใช้ทักษะพื้นฐานหลายอย่าง จำเป็นที่ต้องใช้ความสามารถทางกลไก และความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ เช่น การเคลื่อนที่พื้นฐาน การเล่นลูกด้วยข้างเท้า ด้านใน ลูกหลังเท้า การเข้า และการโหม่ง เป็นต้น ส่งผลให้นักเรียนหญิงปฏิบัติทักษะการฝึกตะกร้อได้ช้า เกิดความวิตกกังวลในการเรียน ก่อให้เกิดเกิดการบาดเจ็บได้ง่ายกว่านักเรียนชาย และจากสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทยมีความเชื่อว่าเพศหญิงเป็นเพศที่อ่อนแอ มีคุณสมบัติเด่นคือความอ่อนโยน อ่อนหวาน มีหน้าที่หลักในการทำงานบ้าน ดูแลบุตร ปรนนิบัติ มีการอบรมสั่งสอนให้ตระหนักในความเป็นกุลสตรีไทย สอดคล้องกับสมหมาย วงศ์วิทยากุล (2538 : 23) ที่กล่าวว่าหญิงไทยเป็นที่ชื่นชอบของคนต่างชาติ ในลักษณะเด่นที่ยิ้มง่าย อ่อนหวาน นิสัยดี ไม่ว่าจะพูด นั่ง เดิน หรือการเคลื่อนไหวแสดงออกกับกิริยาอย่างไร ก็น่ารักน่าชื่นชมไปเสียทุกอิริยาบถ ถือว่ามีลักษณะความเป็นสุภาพสตรีแบบไทยๆ แบบบรรพบุรุษที่เรียกว่า " มีสมบัติผู้ดี " ทำให้เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ เกิดเป็นข้อปัญหาสำหรับครูผู้สอนวิชาพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดตากว่า นักเรียนหญิงควรจะเรียนทักษะตะกร้อเหมือนกับนักเรียนชายหรือไม่ และกีฬาตะกร้อเหมาะสมกับนักเรียนหญิงมากน้อยเพียงใด อาจารย์พลศึกษาควรจัดการเรียนทักษะตะกร้อเพื่อให้สอดคล้องกับปัจจัยทางสรีรวิทยา วัฒนธรรมทางสังคมของนักเรียนหญิงอย่างไร กิจกรรมตะกร้อลักษณะใดบ้างที่ควรจัดเพื่อให้นักเรียนหญิงโดยเฉพาะ และบุคคลที่เกี่ยวข้องมีความคิดเห็นอย่างไรต่อปัญหาดังที่กล่าวมา

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องคือผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง

เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ ให้เกิดกิจกรรมที่เหมาะสมกับเพศของผู้เรียน คือนักเรียนหญิงมากที่สุด ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเลือกกีฬาตามความถนัดและความสนใจ ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นเป็นสำคัญสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่งผลดีต่อการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ และนำไปสู่การเลือกชนิดกีฬาสำหรับวิชาพลศึกษาใน โรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาจังหวัดตากให้เกิดประโยชน์โดยเฉพาะสำหรับนักเรียนหญิงต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนในระดับ ชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดตากที่มีต่อการเรียนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ทำให้ทราบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดตาก ที่มีต่อการเรียนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง สำหรับเพื่อใช้เป็น แนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอนวิชาตะกร้อสำหรับนักเรียนหญิงในระดับ ชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดตาก ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นผู้บริหาร 60 คน อาจารย์พลศึกษา 120 คน ผู้ปกครอง 2,571 คน และนักเรียน 2,471 คน รวมทั้งสิ้น 5,222 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นผู้บริหาร 40 คน อาจารย์พลศึกษา 60 คน ผู้ปกครอง 204 คน และนักเรียน 204 คน รวมทั้งสิ้น 508 คน ได้มาโดยการสุ่ม แบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพจำแนกเป็นผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา

ผู้ปกครอง และนักเรียน

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ

นิยามศัพท์

1. **ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ** หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือความเห็นที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนซึ่งอาจมีลักษณะเป็นไปในทางบวก เช่น ความชอบ ความนิยม ความศรัทธา ความสนใจ หรืออาจมีลักษณะไปในทางลบ เช่น ความไม่ชอบ ไม่นิยม ไม่ศรัทธา หรือไม่สนใจ

2. **ผู้บริหาร** หมายถึง อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน และผู้ช่วยฝ่ายวิชาการโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดตาก สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546

3. **อาจารย์พลศึกษา** หมายถึง ครูที่มีหน้าที่สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดตาก สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอนวิชาพลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546

4. **ผู้ปกครอง** หมายถึง บิดา มารดา หรือผู้ที่ให้การดูแลเรื่องการศึกษาเล่าเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดตาก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546

5. **นักเรียน** หมายถึง นักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดตาก สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546

6. **วิชาตะกร้อ** หมายถึง ความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิธีการเล่นลูกกลมที่สานด้วยหวายหรือพลาสติกเป็นตาๆ สำหรับเตะ เข้า หรือโหม่ง

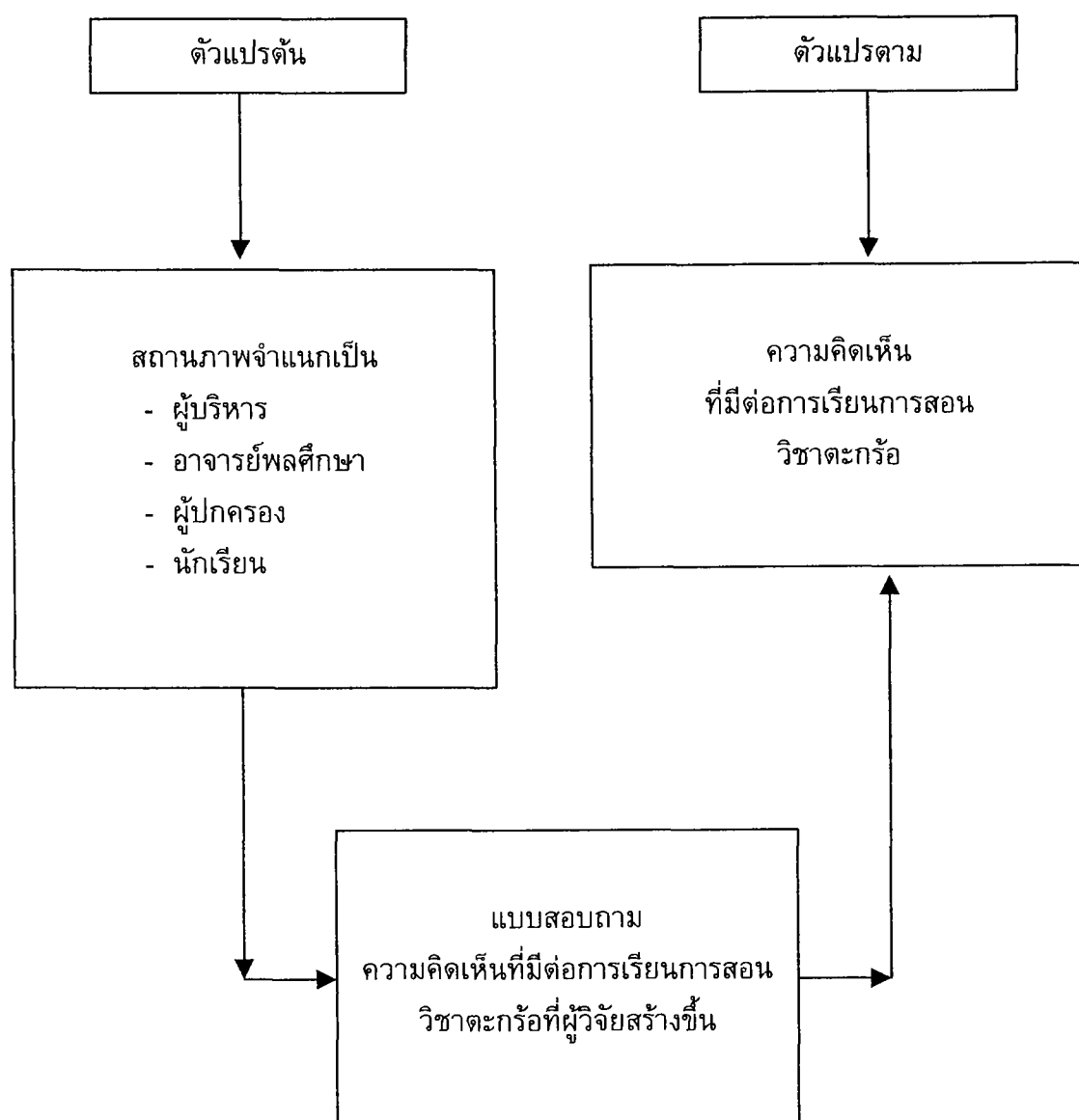
7. **โรงเรียนมัธยมศึกษา** หมายถึง สถานศึกษาที่เปิดสอนระดับช่วงชั้นที่ 3 และระดับช่วงชั้นที่ 4 ในจังหวัดตาก ซึ่งแยกเป็น

7.1 **โรงเรียนขนาดใหญ่** หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,500 คนขึ้นไป

7.2 **โรงเรียนขนาดกลาง** หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 500 ถึง 1,499 คน

7.3 **โรงเรียนขนาดเล็ก** หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 500 คน

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ประโยชน์ของการเล่นกีฬาตะกร้อ
2. ทำพื้นฐานของการเล่นกีฬาตะกร้อ
3. พัฒนาการทางเพศ
4. พัฒนาการทางอารมณ์
5. พัฒนาการทางสังคม
6. พัฒนาการทางสติปัญญา
7. ความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง
8. วัฒนธรรมกับบุคลิกลักษณะของเพศหญิง

ประโยชน์ของการเล่นกีฬาตะกร้อ

ชัยสิทธิ์ สุริยจันทร์ (2547 : 24) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเล่นกีฬาตะกร้อ ดังนี้

1. ทำให้ร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ มีสมรรถภาพทางกายสูง กล้ามเนื้อแข็งแรง ระบบการไหลเวียนของโลหิตทำงานได้ดีขึ้น ส่วนต่างๆ ของร่างกายทำงานสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี
2. ทำให้คล่องแคล่ว ว่องไว ระบบประสาทสั่งงานดี มีปฏิภาณไหวพริบ เพราะในการเล่นตะกร้อ ผู้เล่นจะต้องใช้สมองและสติปัญญาแก้ไขปัญหาอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ยังช่วยให้ตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและแน่นอนดี
3. ทำให้เป็นผู้มีอารมณ์มั่นคง สามารถคุมสติได้ มีจิตใจเยือกเย็น สุขุมรอบคอบ
4. ช่วยให้ปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี รู้จักทำงานร่วมกัน และประสานงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ
5. ทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดหลังจากที่ได้ทำงานมาอย่างหนัก
6. เพื่อส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย โดยการเคารพสิทธิของผู้อื่น รู้จักวิธีการทำงานร่วมกันก่อให้เกิดความมีน้ำใจนักกีฬา ไม่เอารัดเอาเปรียบผู้เล่นอื่นๆ
7. เพื่อให้เห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพของตนเอง
8. ประหยัดเศรษฐกิจเนื่องจากกีฬาตะกร้อเป็นกีฬาที่ลงทุนน้อย สถานที่เล่นหาง่าย และเล่นได้ทุกเวลา อุปกรณ์การเล่นราคาถูก
9. ปลอดภัยในการเล่น มีอุบัติเหตุน้อย

10. เหมาะสมกับทุกวัย เล่นได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ และทั้งผู้หญิงและผู้ชาย

ยุพาพร ทองตั้ง และคณะ (2546 : 32 - 33) ได้กล่าวถึงประโยชน์ที่ได้จากการเล่นกีฬาตะกร้อไว้ว่า กีฬาตะกร้อเป็นกีฬาที่ให้ความสนุกสนาน และมีประโยชน์ต่อผู้เล่นอย่างมาก ทั้งไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเล่น มีการลงทุนน้อยและประหยัดกว่ากีฬาประเภทอื่น ผู้เล่นอาจร่วมทุน หรือผลัดกันเล่นได้หลายชุดและหลายสิบคน ลูกตะกร้อมีความทนทาน สนามที่เล่นไม่จำเป็นต้องเรียบหรือกว้างมากนัก เล่นได้ทุกเวลาทั้งเช้า บ่าย เย็น ตามความต้องการ และจะเล่นในฤดูใดก็ได้ ไม่มีอุบัติเหตุร้ายแรงจากการปะทะกันแต่อย่างใด สามารถกล่าวถึงประโยชน์ของตะกร้อได้ดังต่อไปนี้

1. ประโยชน์ต่อร่างกาย

- 1.1 ทำให้กล้ามเนื้อแข็งแรงและอดทนมากขึ้น
- 1.2 ทำให้การทำงานของระบบไหลเวียนโลหิตและระบบหายใจดีขึ้น
- 1.3 ทำให้เซลล์ต่างๆ ของร่างกายเจริญเติบโตและแข็งแรง
- 1.4 ฝึกความสัมพันธ์ของการทำงานประสานกันของร่างกายส่วนต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น
- 1.5 ส่งเสริมบุคลิกภาพให้ดียิ่งขึ้น

2. ประโยชน์ทางอารมณ์

- 2.1 ทำให้อารมณ์แจ่มใสสดชื่น
- 2.2 เป็นการฝึกการควบคุมอารมณ์ทั้งในขณะฝึกซ้อมและขณะแข่งขัน
- 2.3 ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดของอารมณ์ หลังจากเรียนหรือทำงานประจำวัน
- 2.4 ช่วยฝึกฝนให้มีอารมณ์มั่นคง รู้จักอดทน อดกลั้น

3. ประโยชน์ทางสังคม

- 3.1 เป็นการได้พบปะสังสรรค์กัน
- 3.2 ช่วยให้เกิดมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน
- 3.3 ฝึกฝนให้รู้จักเสียสละ สามัคคี เห็นแก่หมู่คณะ
- 3.4 ให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
- 3.5 เกิดความสามัคคี ทำชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ รักษาศิลปวัฒนธรรมไทย

4. ประโยชน์ทางด้านจิตใจ

- 4.1 เป็นกิจกรรมนันทนาการหรือการใช้เวลาว่างที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในทาง
- 4.2 ส่งเสริมให้รู้จักการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าและให้มีไหวพริบดี
- 4.3 ทำให้เกิดความพึงพอใจในความสามารถของตน
- 4.4 ช่วยฝึกให้มีน้ำใจนักกีฬา

ที่ถูกต้องควร

จึงสรุปได้ว่าประโยชน์ของการเล่นกีฬาตะกร้อ คือ เป็นกีฬาที่ประหยัด อุปกรณ์การเล่นหาได้ง่ายมีราคาถูก สามารถเล่นได้ทุกสถานที่ สะดวกในทุกเวลา ส่งเสริมร่างกายให้เกิด

ความแข็งแรงสมบูรณ์ สร้างความอดทน ความคล่องแคล่ว อารมณ์ที่มั่นคง ความรอบคอบ
ฝึกการตัดสินใจที่ดี และสามารถทำงานสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้ดี

ทำพื้นฐานของการเล่นกีฬาตะกร้อ

ยุพาพร ทองตั้ง และคณะ (2546 : 54 - 76) ได้กล่าวถึงทำพื้นฐานของการเล่นกีฬา
ตะกร้อไว้ว่า ทำพื้นฐานเป็นท่าเล่นกีฬาตะกร้อทั่วไป ใช้เป็นท่าหลักในการเล่นกีฬาตะกร้อเกือบ
ทุกประเภทมีรายละเอียดดังนี้

1. ท่าข้างเท้าด้านใน (ลูกแป)

ท่าข้างเท้าด้านใน หรือลูกแป เป็นท่าพื้นฐานที่สำคัญมากท่าหนึ่งในการเล่นตะกร้อ
ผู้เล่นมักจะใช้ท่าข้างเท้าด้านในในการเสิร์ฟลูก การเปิดลูก การตั้งลูก ตลอดจนใช้ในการโต้เพื่อ
การแก้ไข เป็นต้น ดังนั้นผู้เล่นจึงต้องฝึกท่านี้ให้ชำนาญทั้งการเตะ การเตะโต้ การพักหรือ
การตั้งลูก เพราะเป็นท่าที่ผู้เล่นต้องใช้ตลอดเวลาของการเล่นหรือการแข่งขันเซปักตะกร้อ

1.1 ขั้นตอนการฝึกเล่นลูกข้างเท้าด้านใน (ลูกแป)

1.1.1 ยืนเตรียมพร้อมด้วยเท้าคู่ขนาน ย่อเข้า ตามองลูก

1.1.2 การก้าวเท้าเพื่อหาจังหวะเตะ ให้ก้าวด้วยเท้าที่ไม่ถนัดเข้าหาตำแหน่ง
การยืนที่เหมาะสมในการเตะ

1.1.3 เมื่อได้จังหวะให้ยกเท้าที่ถนัดขึ้นเตะด้วยข้างเท้าด้านใน ให้ตะกร้อกระทบ
บริเวณใต้ตาตุ่ม ข้อเท้าเกร็ง พยายามให้ปลายเท้าและส้นเท้าขนานกับพื้นเบาะเข้าออกด้านข้าง
เพื่อให้การเตะลูกตะกร้อ ทำได้ง่ายขึ้น

1.2 ประโยชน์ท่าข้างเท้าด้านใน

1.2.1 ใช้สำหรับการเสิร์ฟลูก การเสิร์ฟลูกด้วยข้างเท้าด้านใน ถือเป็นการเสิร์ฟ
ที่มีความแม่นยำสูง นิยมใช้ในการเสิร์ฟลูก

1.2.2 ใช้สำหรับเปิดลูก เป็นท่าเปิดที่ดีและแน่นอนพอ ๆ กับท่าเปิดด้วยศีรษะ

1.2.3 ใช้สำหรับตั้งลูก หรือชงลูก ผู้เล่นตำแหน่งชงส่วนใหญ่จะตั้งลูกด้วย
ข้างเท้าด้านใน

1.2.4 ใช้สำหรับโต้ลูกหรือแก้ไขลูก

2. ท่าหลังเท้า

ท่าหลังเท้า เป็นท่าพื้นฐานที่สำคัญท่าหนึ่งของการเล่นตะกร้อผู้เล่นมักจะใช้เล่นกับลูก
ที่อยู่ในระยะห่างตัวซึ่งไม่สามารถที่จะเล่นด้วยท่าอื่นได้ทัน และท่าหลังเท้านี้ถือว่าเป็นท่าเล่นที่
บังคับทิศทางให้แน่นอนได้ยาก จึงมักเล่นกันน้อย แต่ถ้าผู้เล่นฝึกซ้อมจนชำนาญก็สามารถเล่น
ได้ดี

2.1 ขั้นตอนการฝึกการเล่นลูกหลังเท้า

2.1.1 ยืนเตรียมพร้อมด้วยเท้าคู่ขนาน ย่อเข่าตามองลูก

2.1.2 การก้าวเท้าเพื่อหาจังหวะเตะ ให้ก้าวด้วยเท้าที่ไม่ถนัดเข้าหาตำแหน่ง
การยืนที่เหมาะสมในการเตะ

2.1.3 การเตะ ให้ย่อเข่าของเท้าหลักหรือเท้าที่ไม่ถนัด แล้วยกเท้าที่ถนัด
เตะด้วยหลังเท้า ให้เตะกรอกระทบบริเวณโคนนิ้วเท้า ปลายเท้างุ้ม

2.1.4 เมื่อเตะแล้วรีบกลับสู่ท่าเตรียมพร้อม

2.2 ประโยชน์ของท่าหลังเท้า

2.2.1 ใช้สำหรับการโต้ลูก เป็นท่าที่สามารถใช้โต้ลูกที่อยู่ในระยะเล่นที่ไม่สามารถเล่นด้วยท่าอื่นได้ทัน

2.2.2 ใช้สำหรับการเปิดลูกที่อยู่ในระยะห่างตัว และใช้สำหรับลูกที่พุ่งเข้าหาเท้า
อย่างรวดเร็ว เพราะเป็นท่าที่ใช้ได้เร็วมาก

2.2.3 ใช้ในการเล่นลูกเหนือตาข่าย เช่น การเตะสลับเท้าหรือชันแบ็ค ท่าฟาด
หรือตีลังกาเตะ ซึ่งล้วนแต่ใช้ท่าหลังเท้าทั้งสิ้น

3. ท่าเข้า

ท่าเข้า เป็นท่าพื้นฐานที่สำคัญท่าหนึ่งในการเล่นกีฬาตะกร้อ ผู้เล่นมักจะใช้กับลูกที่
เข้ามาประชิดใกล้ตัวด้านหน้า

3.1 ขั้นตอนการฝึกการเล่นลูกด้วยท่าเข้า

3.1.1 ยืนเตรียมพร้อมด้วยเท้าคู่ขนาน ย่อเข่า ตามองลูก

3.1.2 ก้าวเท้าเข้าหาตำแหน่งที่เหมาะสม แล้วย่อเข่า

3.1.3 ยกเข่าขึ้นกระทบลูก โดยหันหน้าเข้าหาเป้าหมาย ให้เตะกรอกระทบ
หน้าขาเหนือหัวเข่าขึ้นมาประมาณ 1 ฝ่ามือ

3.1.4 หลังจากนั้นให้กลับเข้าสู่ท่าเตรียมพร้อม

3.2 ประโยชน์ของท่าเข้า

3.2.1 ใช้สำหรับการโต้ลูก

3.2.2 ใช้สำหรับการเปิดลูก ผู้เล่นที่มีความชำนาญสามารถเปิดลูกด้วยเข้าได้
อย่างแม่นยำ

3.2.3 ใช้สำหรับการตั้งลูก ในการแข่งขัน

4. ท่าศีรษะ

ท่าศีรษะเป็นท่าพื้นฐานที่สำคัญมากในการเล่นกีฬาตะกร้อ มักใช้เล่นลูกที่มาในระดับ
สูง ระดับหน้าอก หรือระดับเอวโดยถ้าย่อเข้าให้ต่ำๆ ผู้เล่นที่ชำนาญนิยมใช้เพื่อการดัก การโต้
และการตั้ง

4.1 ขั้นตอนการฝึกการเล่นลูกท่าศีรษะ

4.1.1 ยืนเตรียมพร้อมด้วยเท้าคู่ขนาน ย่อเข่าตามองลูก

4.1.2 การก้าวเท้าเพื่อหาจังหวะเล่นลูกให้ก้าวเท้าทั้งคู่ เข้าหาตะกร้อแล้วย่อเข้า

4.1.3 เมื่อได้จังหวะให้ยัดตัวขึ้นโหม่งลูกทันทีด้วยหน้าผากด้านบน เกร็งคอ และควรหันหน้าเข้าหาเป้าหมายเสมอ

4.1.4 เมื่อโหม่งลูกแล้วจะต้องไม่หลับตา แล้วกลับเข้าสู่ท่าเตรียมทันที

4.2 ประโยชน์ของท่าศีรษะ

4.2.1 ใช้สำหรับการโต้ลูก ท่าศีรษะเป็นท่าที่สามารถโต้ลูกและวางตำแหน่งได้ดีที่สุด

4.2.2 ใช้สำหรับการเปิดลูก ท่าศีรษะเป็นท่าหลักของการเปิดลูกในการเล่นตะกร้อ เพราะนิยมใช้เป็นท่าเปิดลูกจากการรับลูกเสิร์ฟเพราะมีความแน่นอนสูง

4.2.3 ใช้สำหรับการตั้งลูก

4.2.2 ใช้สำหรับเล่นลูกหน้าตาข่ายโดยการโหม่ง เขก หยอด หรือสกัดกั้น

5. ท่าข้างเท้าด้านนอก

ท่าข้างเท้าด้านนอก เป็นท่าสำคัญท่าหนึ่งในการเล่นกีฬาตะกร้อ ใช้เล่นกับลูกที่มาด้านข้างของลำตัว ถ้าผู้เล่นฝึกซ้อมจนชำนาญก็สามารถใช้เป็นท่าเปิดได้ ใช้ในการโต้และการตั้งลูกได้เช่นเดียวกับท่าอื่น

5.1 ขั้นตอนการฝึกการเล่นลูกท่าข้างเท้าด้านนอก

5.1.1 ยืนในท่าเตรียมพร้อมด้วยเท้าคู่ขนาน ย่อเข้าตามองลูก

5.1.2 การก้าวเท้าหาจังหวะเตะลูก ให้ก้าวเท้าเข้าหาจุดตกของลูก

5.1.3 เมื่อได้จังหวะให้ยกเท้าเตะลูกด้วยข้างเท้าด้านนอก ให้ลูกเตะกร้อกระทบเท้าบริเวณใกล้ตาตุ่มข้างเท้าด้านนอก

5.1.4 เมื่อเตะลูกแล้วให้รีบกลับเข้าสู่ท่าเตรียมพร้อม

5.2 ประโยชน์ของท่าข้างเท้าด้านนอก

5.2.1 ใช้สำหรับการโต้ สำหรับผู้เล่นที่มีความชำนาญ

5.2.2 ใช้สำหรับการตั้งลูก นิยมใช้เปิดลูกที่เข้ามาหาตัวทางด้านข้างซึ่งเป็นลูกที่พุ่งเข้าหาอย่างแรง

5.2.3 ใช้สำหรับการเปิดลูก สำหรับผู้เล่นที่มีความชำนาญ

6. การเสิร์ฟหรือการส่งลูก

การเสิร์ฟหรือการส่งลูก คือการเล่นลูกในกรณีที่เป็นฝ่ายเสี่ยงได้เสิร์ฟหรือส่งลูกไปยังแดนตรงข้าม เป็นการเริ่มเล่นลูกหลังจากลูกตายทุกครั้ง โดยมีลักษณะของการเสิร์ฟ ดังนี้

6.1 การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน มีขั้นตอนและลักษณะของการเสิร์ฟ คือ

6.1.1 ยืนท่าเตรียมโดยให้เท้าหลักยืนในวงกลมเสิร์ฟ ตามองลูก ยกมือกำหนดระยะในการโยน

6.1.2 เมื่อผู้เล่นโยนลูกมาให้ยกเท้าตามเหวี่ยงเตะโดยแยกเท้าให้กว้างที่สุดเพื่อที่จะได้เตะลูกในระดับสูง

6.1.3 ให้ใช้เท้าด้านในเตะลูกตะกร้อในขณะที่เท้ายกสูงที่สุด และควรเตะลูกในระยะที่ลูกลอยอยู่ในระดับศีรษะหรือด้านหน้าศีรษะเล็กน้อย

6.1.4 เมื่อเตะลูกแล้วให้โน้มตัวไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วเพื่อเป็นการเพิ่มแรงส่งในการเสิร์ฟให้รุนแรงยิ่งขึ้น

6.2 การเสิร์ฟด้วยฝ่าเท้า มีขั้นตอนและลักษณะของการเสิร์ฟด้วยฝ่าเท้า คือ

6.2.1 ยืนท่าเตรียมโดยให้เท้าหลักยืนในวงกลมเสิร์ฟ ตามองลูก ยกมือกำหนดระยะในการโยน

6.2.2 เมื่อผู้เล่นโยนลูกมาผู้เสิร์ฟต้องยกเท้าขึ้นโดยแยกเท้าให้กว้างที่สุด และรู้มปลายเท้าลงเพื่อที่จะให้ลูกโดนบริเวณฝ่าเท้า

6.2.3 ในขณะที่เตะลูกด้วยฝ่าเท้านั้น ให้แอ่นตัวเล็กน้อยเพื่อให้ง่ายต่อการเตะและให้เท้าโดนลูกในระดับศีรษะหรือด้านหน้าศีรษะเล็กน้อย

6.2.4 เมื่อเตะลูกแล้วให้โน้มตัวไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วเพื่อเป็นการเพิ่มแรงส่งในการเสิร์ฟให้รุนแรงยิ่งขึ้น

7. การรับลูกเสิร์ฟหรือการเปิดลูกเสิร์ฟ มีขั้นตอนการรับลูกเสิร์ฟ คือ

7.1.1 การเปิดลูกด้วยศีรษะ เป็นลักษณะของการพักลูกด้วยศีรษะ ผู้เล่นจะต้องฝึกทำนี้ให้เกิดความชำนาญใช้ทั้งบริเวณศีรษะทั้งด้านซ้ายและขวา นิยมใช้ในการแข่งขัน

7.1.2 การเปิดลูกด้วยข้างเท้าด้านใน ทำนี้ผู้เล่นมักใช้น้อยกว่าการเปิดลูกด้วยศีรษะ เป็นท่าที่สำคัญท่าหนึ่งใช้เมื่อลูกเสิร์ฟนั้นมาไม่ตรงกับศีรษะหรือพุ่งมาในระดับต่ำกว่าศีรษะ

7.1.3 การเปิดลูกด้วยเข่ามักใช้เปิดในกรณีที่ลูกพุ่งเข้าหาตัวอย่างรวดเร็ว

7.1.4 การเปิดด้วยหลังเท้าใช้ในกรณีที่ลูกห่างตัวมากและไม่สามารถที่จะเล่นด้วยท่าอื่นได้ทัน

8. การตั้งลูก (การชง)

การตั้งลูก คือ การเล่นลูกด้วยท่าใดท่าหนึ่งให้ไปสู่เป้าหมายหรือเป็นไปตามความต้องการของผู้เล่นคนต่อไป สำหรับในเกมการแข่งขัน มักจะเรียกว่า การป้อนหรือการชงแบ่งเป็น

8.1 การตั้งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน

8.2 การตั้งลูกด้วยเข่า

8.3 การตั้งลูกด้วยศีรษะ

8.4 การตั้งลูกด้วยหลังเท้า

9. การเล่นลูกหน้าตาข่ายหรือการทำคะแนน

การเล่นลูกหน้าตาข่ายมีความสำคัญมากต่อการได้ชัยชนะในการแข่งขัน ในปัจจุบัน

ผู้ทำคะแนนหน้าตาข่ายจะเล่นได้รุนแรง หนักหน่วง เด็ดขาด และแน่นอน ถ้าผู้เล่นสามารถที่จะกระโดดได้สูงและสามารถโหม่ง เชก ฟาด และเตะสลัดได้สูงกว่าการสกัดกั้นของฝ่ายตรงข้ามก็ถือว่าเป็นผู้เล่นที่เล่นลูกมาได้ดีทีเดียว หากทีมใดขาดการเล่นหน้าตาข่าย นับว่าเป็นการเล่นที่เสียเปรียบในการเล่น ยากที่จะชนะในการแข่งขันครั้งนั้น

9.1 การกระโดดเช็กหรือการเช็ก

การกระโดดเช็กลูกหน้าตาข่าย ถือเป็นท่าที่ฝึกได้ง่ายและมีคุณภาพท่าหนึ่ง เพราะ ผู้เล่นสามารถมองเห็นผู้รับได้อย่างชัดเจน ทำให้ผู้รับไม่ค่อยสกัดกั้น ทำให้ผู้เล่นสามารถทำคะแนนได้ไม่ยาก หากเล่นด้วยความรวดเร็วและรุนแรง

9.1.1 การยืนเตรียมเช็ก สำหรับผู้เล่นทางด้านหน้าซ้ายควรยืนหันข้างซ้ายเข้าหาตาข่ายแล้วเช็กด้วยข้างศีรษะด้านซ้าย ผู้เล่นทางด้านหน้าขวาควรยืนหันข้างขวาเข้าหาตาข่ายแล้วเช็กด้วยข้างศีรษะด้านขวา

9.1.2 การวิ่งเข้าหาลูก เมื่อลูกลอยมาได้จังหวะให้ก้าวเท้าหันข้างเข้าหาลูก และกระโดดเข้าหาลูก

9.1.3 การเชกและการลงสู่พื้นเมื่อลูกลอยลงพอดีกับศีรษะก็ให้เช็กลูกทันที โดยการพับคอลงด้านข้าง อาจพับลำตัวและเหวี่ยงแขนช่วยส่งลูกให้ลงสู่พื้นให้เร็วยิ่งขึ้น เมื่อเท้าลงสู่พื้นควรวิ่งเลยไปด้านหลังเพื่อรักษาการทรงตัวไม่ให้ถูกตาข่าย

9.2 การกระโดดเหยียบหรือการเหยียบ มีขั้นตอนการกระโดดเหยียบ คือ

9.2.1 ยืนหันหน้าเข้าหาตาข่าย

9.2.2 เมื่อลูกลอยมาหน้าตาข่าย ให้ก้าวเท้าหน้าเข้าหาตาข่ายแล้วยกเท้าหลังขึ้นข้างหน้า แยกเท้าให้กว้างที่สุด แล้วกระโดดขึ้นจากพื้นด้วยเท้าที่ยืน

9.2.3 เมื่อลอยตัวสูงสุดแล้วให้เหยียบลูกทันทีโดยปลายเท้าจุ่มลงให้ลูกถูกฝ่าเท้า

9.3.4 เมื่อเหยียบลูกลูกให้กดปลายเท้าลงให้เร็วทำให้ลูกลงสู่พื้นรุนแรงและรวดเร็วยิ่งขึ้น

9.3 การกระโดดปาด มีขั้นตอนการกระโดดปาดหรือการปาด คือ

9.3.1 ท่าเตรียมให้ยืนหันหลังให้ตาข่าย ย่อเข่ามองลูก

9.3.2 เมื่อลูกลอยอยู่เหนือตาข่าย ให้กระโดดขึ้นสองเท้าหมุนตัวเข้าหาตาข่ายแล้วยกเท้าที่ถนัดขึ้นสูง จุ่มปลายเท้า ใช้เท้าปาดลูกด้านข้างขณะลูกอยู่กลางอากาศ

9.3.3 เมื่อปาดลูกแล้วให้หมุนตัวจนครบรอบแล้วลงสู่พื้นในขณะที่หันหลังให้ตาข่าย

9.4 การกระโดดเตะสลัด

การกระโดดเตะสลัดเป็นการรุกหน้าตาข่ายที่รุนแรงและมีความได้เปรียบสูง มีขั้นตอนการกระโดดเตะสลัด คือ

9.4.1 ยืนหันหลังให้ตาข่าย ตามองลูกที่ลอยมาด้านเท้าที่ใช้เตะ

9.4.2 เมื่อลูกกลอยมาให้กระโดดขึ้นโดยให้เท้าที่ไม่ถนัดขึ้นก่อน แล้วตามด้วยเท้าถนัดและเหวี่ยงแขนช่วยทรงตัว

9.4.3 ใช้เท้าที่อยู่ใกล้พื้นขึ้นเตะลูกในขณะที่ลอยตัวสูงสุด พร้อมแยกเท้าให้กว้างเพื่อจะได้เตะลูกเหนือศีรษะได้ง่าย

9.4.4 เมื่อเตะลูกให้กดเท้าลงตามลูกเพื่อเพิ่มความแรงของลูก

9.4.5 ในการลงสู่พื้น ให้ลงด้วยปลายเท้าตามความถนัด

9.5 การกระโดดฟาด

การกระโดดฟาดเป็นการรูกหน้าตาข่ายที่รุนแรงและมีความได้เปรียบสูง อีกวิธีหนึ่งมีขั้นตอนการฟาด คือ

9.5.1 ยืนเตรียมกระโดดโดยหันหลังให้กับตาข่าย ตามองลูก

9.5.2 เมื่อลูกกลอยมาด้านตรงข้ามกับเท้าที่ไม่ถนัด ให้กระโดดขึ้นเพื่อเตะลูกโดยเหวี่ยงเท้าที่ไม่ถนัดขึ้นก่อน

9.5.3 เมื่อกระโดดขึ้นแล้วให้สลับเท้าที่พื้นพื้นขึ้นสลับเตะ โดยร่างกายขนานกับพื้น

9.5.4 เมื่อเท้าถูกลูกให้กดเท้าตาม เพิ่มความแรงของลูก

9.5.5 การลงสู่พื้นสามารถใช้มือช่วยได้ การวางเท้าอยู่ที่ท่าทางการฝึกซ้อม

9.6 การกระโดดสกัดกัน

การกระโดดสกัดกันเป็นทั้งการป้องกันและการรูกที่ดีหน้าตาข่าย แบ่งออกเป็น

9.6.1 การสกัดกันด้วยขา

การสกัดกันด้วยขา เป็นท่าที่นิยมและใช้มากในการแข่งขัน ถือเป็นท่าที่ปลอดภัยในการสกัดกันมากที่สุด มีขั้นตอนดังนี้

1) ยืนในท่าเตรียม โดยยืนริมเส้นข้างสนามและหันข้างให้ตาข่าย

2) เมื่อกระโดดขึ้นสกัดกันโดยใช้เท้าที่ไม่ถนัดเป็นเท้ากระโดด

ยกเท้าข้างถนัดขนานไปกับตาข่าย

3) การลงสู่พื้นเริ่มจากเท้าที่ใช้ในการกระโดด

9.6.2 การสกัดกันด้วยแผ่นหลัง ไม่นิยมเล่น เพราะอาเจียดเจ็บได้ง่าย ยกเว้นผู้ที่ฝึกมาอย่างชำนาญ มีขั้นตอนดังนี้

1) ยืนหันข้างให้กับตาข่าย ตามองลูก

2) กระโดดขึ้นตรง ๆ ให้สูงกว่าตาข่าย เกร็งแผ่นหลังรับแรงกระแทก

จากลูก

พัฒนาการทางเพศ

สุชา จันทรโธม (2540 : 130 - 133) ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางเพศของเด็กหญิง พอสรุปได้ว่า วัยเด็กตอนปลายที่มีอายุระหว่าง 10 - 12 ปี เป็นวัยที่เกิดการเปลี่ยนแปลงในร่างกายเนื่องจากการทำงานของต่อมต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลงของโครงกระดูกและสัดส่วนของร่างกายเพื่อเตรียมเข้าสู่วัยรุ่น ร่างกายมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วทั้งส่วนสูงและน้ำหนัก เพศหญิงจะเติบโตเร็วกว่าเพศชายประมาณ 1 - 2 ปี ทั้งทางด้านร่างกายและวุฒิภาวะ พบว่า เพศหญิงมีลักษณะของตะโพกขยายออก ทรวงอกเจริญเติบโตและเปลี่ยนแปลงไป มักจะจดจ่อกับทรวงอกของตนเองที่เจริญขึ้น รู้สึกกังวลว่าตะโพกจะใหญ่เกินไป มักทำอะไรงุ่มง่าม เก้งก้าง และเริ่มมีประจำเดือนระหว่างอายุ 10 - 12 ปี

พัฒนาการทางอารมณ์

อารมณ์ของเด็กจัดอยู่ในระดับปานกลาง คือ ไม่ดีและไม่ร้ายจนเกินไป

1. เด็กสามารถรักษาอารมณ์ได้ดีพอสมควร คือ ไม่โกรธง่ายและหายเร็วมาก
2. การแสดงอารมณ์โกรธโดยการใช้เสียง ไม่มีพฤติกรรมก้าวร้าว บางครั้งวางแผนแก้แค้นเงียบ ๆ แต่ไม่ทำจริง ชอบพูดรำพันกับสัตว์เลี้ยง
3. ระมัดระวังไม่ทำให้ผู้อื่นกระทบกระเทือนใจ
4. กลัวการไม่เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ไม่ต้องการเด่นกว่า หรือด้อยกว่าเพื่อน
5. ชอบการยกย่องแต่ไม่ชอบการเปรียบเทียบกับ
6. ต้องการความอบอุ่นมั่นคงในหมู่คณะและครอบครัว
7. เปลี่ยนแปลงความรู้สึกเร็วบางครั้งทำตัวเป็นผู้ใหญ่ แต่บางครั้งก็ทำตัวเป็นเด็ก

เด็กในวัยนี้มีการขัดแย้งทางอารมณ์ทำให้บางครั้งเกิดปัญหา ครอบครัวกับสิ่งแวดล้อม เป็นปัจจัยสำคัญมาก พ่อแม่เอาใจใส่ให้ความกระตือรือร้นและฝึกความสามารถเฉพาะตัว เช่น เล่นกีฬาให้เก่งเพื่อให้เป็นที่ชื่นชมของกลุ่ม รับฟังความคิดเห็น ให้ความไว้วางใจและให้อิสระแก่เด็กที่จะทำอะไรได้ตามใจเด็กบ้าง เพื่อให้เด็กมีประสบการณ์ที่จะเลือกคิด ตัดสินใจถูกต้องขึ้น

ความกลัวของเด็กที่มีอยู่ในวัยต้นๆ ก็จะเริ่มลดน้อยลงเปลี่ยนมาเป็นความกังวลใจ กังวลกับเรื่องรูปร่างตนเอง อยากให้แข็งแรงสวยงาม กลัวอันตรายที่จะเกิดขึ้นกับครอบครัวและตนเอง

ความต้องการ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เด็กจึงมีความต้องการมากขึ้น คือ ต้องการอาหารที่มีคุณค่าต่อร่างกาย การได้เล่นกีฬา พักผ่อนอย่างเพียงพอ เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเพื่อน ได้รับความอบอุ่นและความยกย่องจากผู้ใหญ่ เพื่อน และครูอาจารย์ ตลอดจนมีเงินเครื่องมือเครื่องใช้ และหนังสือที่ช่วยให้ความคิดในการทำกิจกรรมริเริ่มสร้างสรรค์ หรือใช้กำลังโดยผู้ใหญ่ไม่บังคับ

พัฒนาการทางสังคม

กลุ่มเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเด็กวัยนี้ เด็กจะรู้สึกเป็นเจ้าของและซื่อสัตย์ต่อกลุ่มมีพฤติกรรมเหมือนกลุ่ม ทั้งการแสดงออกทางกาย วาจา และการแต่งกาย ซึ่งเด็กหญิงจะรักษาความสนใจที่มีต่อกลุ่มได้น้อยกว่าเด็กชาย เด็กวัยนี้ต้องการเพื่อนมาก และต้องการเพื่อนประเภทที่ไวใจได้ มีอารมณ์คล้ายคลึงกัน ไม่ยอมอยู่คนเดียว ไม่เล่นของเด็กเล่น ชอบเล่นกับเพื่อนเป็นกลุ่ม เด็กชายชอบใช้กำลังกล้ามเนื้อและกีฬาที่มีกฎเกณฑ์ ส่วนเด็กหญิงชอบเล่นกับเพื่อนสนิทเพียง 2 - 3 คน ในเพศหญิงจะเริ่มสนใจเด็กชาย ชอบการแต่งกายมากขึ้น แต่เพราะการเจริญทางด้านวุฒิภาวะช้ากว่าเพศหญิงทำให้เพศชายยังไม่สนใจ ซึ่งทำให้เพศหญิงคิดว่าตนเองมีการสังคมไม่ดีพอ ผู้ใหญ่ควรให้คำแนะนำแก่เพศหญิงในวัยนี้

พัฒนาการทางสติปัญญา

เด็กเริ่มมีสติปัญญากว้างขวางขึ้น สามารถคิดแก้ปัญหาได้ เริ่มสนใจอ่านหนังสือที่มีความหลากหลายเพื่อพูดคุยกับกลุ่มเพื่อน มีความคิดริเริ่มที่จะทำสิ่งใหม่ๆ มีความเชื่อมั่นในตนเอง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น อยากรู้อยากเห็น เข้าใจสิ่งต่างๆ ได้เร็ว สนใจธรรมชาติ การท่องเที่ยว เพศหญิงจะสนใจอ่านเรื่องประเภทรักเร็วกว่าเพศชาย

ลักษณะเด่นทางสติปัญญา คือ มีความกระตือรือร้น รู้จักใช้เหตุผลและรับฟังความคิดของผู้อื่น มีการวางแผนการไว้ล่วงหน้า รักษาความลับได้ และรักษาสัญญาที่ให้ไว้

ด้านความสนใจ ทั้งสองเพศมีความสนใจที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด คือ ในเพศชายสนใจเรื่อง วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ดาราศาสตร์ และเพศหญิง สนใจเรื่อง การครัว ดัดเย็บ เพราะมีรากฐานจากการสนใจรูปร่างของตนเอง ทั้งสองเพศจะสนใจ เลี้ยงสัตว์ ดูภาพยนตร์ เทียวไกลๆ และน้อยรายที่จะสนใจเรื่องของอาชีพ

ความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง (sex difference)

วิลเลียมส์. (2540 : 330 - 379) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงไว้ดังนี้ กระดูกเชิงกรานในวัยรุ่นของเด็กเพศหญิงจะมีความกว้างกว่าทำให้หัวกระดูกขาที่นอนบนต้องกางออกไปข้าง ๆ มากกว่าในเด็กผู้ชาย จากลักษณะของโครงสร้างที่เป็นเช่นนี้ ในลักษณะการเคลื่อนไหวของขาทำให้นักเรียนหญิงวิ่งสู้นักเรียนชายไม่ได้ และมีลักษณะการเคลื่อนไหวของสะโพกไปข้าง ๆ ในนักเรียนหญิงมากกว่าด้วย ถือว่าเป็นการเคลื่อนไหวที่มีความลำบากที่จะเคลื่อนที่ไปตามพื้นได้ ดังตาราง 1

ตาราง 1 ขนาดของกระดูกเชิงกรานในเพศหญิงและเพศชาย

เส้นผ่าศูนย์กลาง	ชาย			หญิง		
	ด้านใน (ซ.ม.)	ตอนกลาง (ซ.ม.)	ด้านนอก (ซ.ม.)	ด้านใน (ซ.ม.)	ตอนกลาง (ซ.ม.)	ด้านนอก (ซ.ม.)
1 การวัดจากด้าน หน้าไปด้านหลัง	10.25	11.50	08. 52	10.25	12.75	11.50
2 การวัดจากด้าน ขวาง	12.75	12.00	09. 00	13.25	12.75	12.00
3 การวัดทางด้าน ข้าง	12.00	11.50	10.25	12.75	13.25	11.50

ในขณะที่ลักษณะของโครงสร้างและความสามารถในการทำงานของส่วนต่างๆ ของร่างกายในชายและหญิงมีความแตกต่างกันนั้น สำหรับในด้านระบบประสาทยังไม่มีหลักฐานที่พอจะเชื่อว่ามีมีความแตกต่างกันยกเว้นจากผลของการฝึกหัดเท่านั้น จากการศึกษาในแง่ของอารมณ์ความรู้สึก ขวัญและกำลังใจก็เช่นเดียวกัน ไม่ปรากฏผลที่แน่ชัดว่ามีความแตกต่างกัน

แต่ในด้านความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ พบว่าเพศชายจะมีความแข็งแรงกว่าเพศหญิงมาก กล้ามเนื้อของเพศชายจะมีความแข็งแรงกว่ากล้ามเนื้อของเพศหญิงในทุกๆ กลุ่ม แม้จะมีการฝึกหัดโดยการใช้น้ำหนักก็ตาม ก็ไม่สามารถจะทำให้กล้ามเนื้อเพศหญิงมีความแข็งแรงเช่นเดียวกับกล้ามเนื้อของเพศชายได้ การทำงานของกล้ามเนื้อในเพศหญิงช้ากว่าเพศชาย ระยะเวลาตอบสนองก็ช้ากว่า และการที่เพศชายมีความแข็งแรงของกล้ามเนื้อมากกว่า ทำให้เพศชายมีขวัญและกำลังใจสูงกว่าด้วย

การพลศึกษาควรจะสามารถจำแนกกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ สำหรับนักเรียนหญิงและนักเรียนชายตามระดับของการพัฒนาของแต่ละเพศให้ชัดเจน ควรจะระลึกไว้เสมอว่า การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาการของกระดูกเชิงกรานในเด็กนักเรียนหญิงนั้น ทำให้จำเป็นที่จะต้องมีการปรับและดัดแปลงกิจกรรมพลศึกษาให้เหมาะสมกับระดับการพัฒนาการของกระดูกเชิงกรานในนักเรียนหญิงด้วย กิจกรรมต่างๆทางการพลศึกษาที่เคยจัดให้นักเรียนชายนั้นอาจไม่เพียงพอหรือเหมาะสมกับนักเรียนหญิงในระยะเริ่มต้นของการเข้าสู่วัยรุ่นได้ เนื่องจากพัฒนาการของกระดูกเชิงกรานของเพศหญิงจะมีความสมบูรณ์เมื่ออายุมากกว่า 20 ปีแล้ว การพัฒนาที่เป็นไปอย่างเชื่องช้าจะเริ่มตั้งแต่อายุ 12 ปี จนกระทั่งถึงอายุ 25 ปี เป็นเครื่องชี้ให้

รู้ว่าการจัดกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ สำหรับนักเรียนเพศหญิงไม่ควรจะเป็นกิจกรรมที่ทำให้มีการดึงกล้ามเนื้อในบริเวณกระดูกเชิงกรานมากเกินไป เพราะกล้ามเนื้อส่วนนี้เป็นกล้ามเนื้อที่มีความสำคัญต่อการคลอดลูกมาก

กิจกรรมพลศึกษาที่มีกิจกรรมที่เน้นเตรียมนักกีฬาหญิงเพื่อให้มีความเป็นผู้ชาย เพื่อให้เป็นนักกีฬา ทำให้เกิดการบิดเบือนการจัดกิจกรรมโปรแกรมพลศึกษาสำหรับนักเรียนหญิงไปในทางที่ผิด เช่น ฝึกการใช้กล้ามเนื้อหน้าอกตามแบบของเพศชายโดยไม่มีการแบ่งแยกแบบฝึกทำให้นักกีฬามีกระดูกเชิงกรานที่แบนและแคบ มีรูปร่างบอบบาง สูง ช่วงอกแบนและเรียบ ทำให้ทราบชัดเจนว่ากิจกรรมที่มีลักษณะของความเป็นเพศชายนั้นจะเป็นกิจกรรมที่ไม่เหมาะสมกับเพศหญิง นักเรียนหญิงที่เข้าสู่วัยรุ่นจะมีกำลังแขนเมื่อเทียบส่วนสัดกับน้ำหนักแล้วจะมีน้อยมาก ดังนั้นในการจัดกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ ให้เพศหญิงควรจะต้องหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ต้องใช้แขน เพื่อรองรับน้ำหนักตัว กิจกรรมที่ต้องห้อยโหนตัว เพราะเพศหญิงมีกำลังแขนน้อยและจุดศูนย์ถ่วงของร่างกายอยู่ต่ำมาก ถือว่าเป็นเหตุผลที่เนื่องมาจากความแตกต่างทางโครงสร้างของร่างกายในนักเรียนหญิงไม่ใช่เป็นประเด็นที่เพศหญิงมีร่างกายอ่อนแอกว่าเพศชาย

ด้านระดับความเหนื่อยของเพศชายและเพศหญิงนั้นพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน ในขณะที่เด็กชายที่มีอายุมากขึ้นร่างกายจะมีความแข็งแรงขึ้น ก็มีแนวโน้มจะมีความเหนื่อยมากและเร็วขึ้น ซึ่งตรงกันข้ามกับเพศหญิง ในขณะที่มีอายุมากขึ้นร่างกายจะมีความแข็งแรงน้อย แต่ความทนทานจะมีมากกว่า ด้านอายุทางสรีรวิทยา หรือสภาพของความสามารถของการทำงานของระบบต่างๆ ของร่างกาย ซึ่งการบรรลุมารวะทางสรีรวิทยาที่เกิดขึ้นจากพัฒนาการทางเพศของเด็กนั้นอาจจะมีขึ้นเป็นระยะเวลา 4 - 5 ปี ซึ่งอาจจะเริ่มต้นตั้งแต่อายุ 10 ปี จนกระทั่งถึง 15 ปี ได้อายุเฉลี่ยที่มีพัฒนาการอยู่ระหว่าง 13 - 14 ปี เพศหญิงที่มีรูปร่างสูงมักจะมีการพัฒนาการทางเพศเร็วกว่าเด็กที่มีร่างกายเตี้ย เป็นเหตุผลให้การพลศึกษาควรจะต้องเอาอัตราพัฒนาการทางสรีรวิทยาของเด็กเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมต่างๆ ด้วย เพราะเด็กมีแนวโน้มที่จะเล่นกับเด็กที่มีอายุทางสรีรวิทยา รุนราวคราวเดียวกัน และเลือกกิจกรรมต่างๆ ที่มีความเหมาะสมกับระดับความสามารถด้านพัฒนาการของเด็กกลุ่มนั้น สำหรับเด็กนักเรียนหญิงนั้นจะมีอายุทางสรีรวิทยามากกว่านักเรียนชาย และครูผู้สอนควรให้ความสนใจปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับคนอื่นในประเด็นนี้ด้วย เด็กนักเรียนที่มีรูปร่างใหญ่อาจจะทำให้เกิดปัญหาด้านทรวดทรงได้ และยิ่งถ้า หน้าอกมีพัฒนาการดีและใหญ่ จะทำให้เด็กพยายามที่จะซ่อนตัวลง และขาดความสนใจในกิจกรรมกีฬาต่างๆ ได้ สำหรับในเด็กชายที่มีรูปร่างเล็ก ซึ่งมีลักษณะตรงกันข้ามกับอุดมคติของวัฒนธรรมที่มีอยู่ ก็อาจก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์แล้วแสดงพฤติกรรมออกมาในรูปแบบต่างๆ ได้

สำหรับเด็กที่มีอายุระหว่าง 10 - 14 ปี วัยของเด็กควรที่จะมีการกำหนดตามกลุ่มอายุของแต่ละเพศเป็นสำคัญ คือแบ่งเพศหญิงระหว่างอายุ 9 - 14 ปี และเพศชายระหว่างอายุ 10 - 15 ปี เด็กในวัยนี้จะมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วจะมีน้ำหนักตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วก่อนการพัฒนาเข้าสู่วัยรุ่นด้วยการเต้นของหัวใจที่ไม่เป็นจังหวะเป็นสังขมดาที่จะเกิดขึ้นในวัยนี้ และ

จะกลับเป็นปกติโดยธรรมชาติ การงอของกระดูกสันหลังเนื่องจากกำลังกล้ามเนื้อยังไม่แข็งแรงเท่าที่ควร

ระยะเวลาในการสนใจกิจกรรมมีเวลายาวขึ้นนักเรียนมีส่วนร่วมในระยะเวลาที่นานๆ ได้ เด็กจะต้องการความเห็นชอบของกลุ่ม และในขณะเดียวกันก็เริ่มสนใจเพื่อนต่างเพศ สนใจในอุดมคติและแนวคิดของกลุ่ม ความรู้สึกในการแข่งขันจะมีมากขึ้น มีความเคารพในความมีน้ำใจ นักกีฬามากขึ้นเกียรติยศและความเด่นในระหว่างเพื่อนฝูงมีความสำคัญมากกว่าความเห็นชอบของผู้ใหญ่ เด็กๆ บางคนอาจไม่สนใจต่อความสมบูรณ์ของสุขภาพอนามัยของตนเองเท่าที่ควร การจัดชั้นเรียนในชั่วโมงพลศึกษาควรจะมีการแบ่งนักเรียนชายและหญิง เนื่องจากเป็นระยะที่เด็กชายและเด็กหญิงจะเริ่มมีความสนใจในกิจกรรมตามชนิดของเพศของตนเอง และระยะนี้เป็นระยะของการแบ่งแยกเพศ เพื่อมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ เพื่อสนองความต้องการและลักษณะนิสัยใจคอของตนเอง

สำหรับเด็กวัยรุ่น ระยะของความเป็นหนุ่มสาวที่มีความเปลี่ยนแปลงในร่างกาย ความสนใจ ความสามารถและวิถีชีวิตของการเป็นอยู่ของเด็กชายและหญิงเป็นอันมาก แม้ส่วนสูงจะมีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนักแต่ความเปลี่ยนแปลงของจิตใจ อารมณ์ กลับมีความเปลี่ยนแปลงมากในวัยรุ่นเพศชายจะมีไหล่ค่อนข้างจะกว้างเมื่อเทียบส่วนกับสะโพก ส่วนเด็กหญิงนั้นจะมีขนาดของสะโพกผายออกกว้างอย่างเห็นได้ชัด ลักษณะรูปร่างที่อาจเปลี่ยนแปลงได้ภายในระยะเวลา 2 - 3 ปี จากเด็กที่อ้วนเป็นเด็กที่ร่างกายกำยำล่ำสันก็เป็นได้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรให้ความสนใจในการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ด้วย

การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะเพศและอวัยวะที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางบุคลิกภาพซึ่งเกิดขึ้นพร้อม ๆ กันกับกระบวนการของการบรรลุนิติภาวะนี้ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการหลั่งฮอร์โมนสองอย่างจากต่อมพิทูอิทารี (Pituitary) ส่วนหน้า ฮอร์โมนหนึ่งสร้างความเจริญเติบโตทำหน้าที่ช่วยกระตุ้นให้เด็กได้มีการเจริญเติบโตตามอายุ ส่วนฮอร์โมนที่สองเกี่ยวข้องกับทางเพศซึ่งปรากฏอยู่ในระบบไหลเวียนระยะก่อนการเข้าสู่ช่วงการแตกเนื้อเป็นหนุ่มสาวทำหน้าที่ให้มีการพัฒนาการของรังไข่และลูกอัณฑะ ในเพศชายจะมีการเปลี่ยนแปลงของเสียง มีขนรอบๆ อวัยวะสืบพันธุ์ และโครงสร้างของกล้ามเนื้อในลักษณะของความเป็นชาย ในเพศหญิงจะมีการเปลี่ยนแปลงที่หน้าอก ต่อมไขมัน ผิวหนัง สะโพกและเสียงที่แสดงความเป็นหญิง โดยปกติทั้งเด็กชายและเด็กหญิงที่บรรลุนิติภาวะเร็วไม่ค่อยมีปัญหาในระบบต่างๆ ของร่างกาย และไม่มีปัญหาในกิจกรรมการออกกำลังกายต่างๆ ด้วยเช่นกัน

เป็นสิ่งจำเป็นที่ครูควรปรับกิจกรรมต่างๆ ให้เข้ากับสภาพการพัฒนาการของเด็กแต่ละคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกีฬาต่างๆ ที่ขึ้นอยู่กับขนาดและรูปร่างของร่างกายของเด็กนักเรียน และในกีฬาที่มีความกดดันในเรื่องแพ้ชนะมากเกินไป ควรให้ความสำคัญกับความสอดคล้องกับธรรมชาติของสังคมที่เป็นอยู่ การเน้นกีฬาที่มุ่งความชนะเลิศ กีฬาที่หนักๆ และทำสถิติควรหลีกเลี่ยง

กิจกรรมที่ต้องใช้การเผาผลาญที่สูงและต้องการกำลังมากหากร่างกายใช้พลังงานเพื่อการกีฬาหมด จะทำให้ไม่มีกำลังงานเหลือพอสำหรับกระบวนการเจริญเติบโต จะส่งผลกระทบต่อขนาดรูปร่าง ส่วนสูง และน้ำหนัก

สุชา จันทรเฒ (2540 : 133 - 134) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงในประเด็นที่หลากหลายไว้ว่า ความแตกต่างระหว่างเพศจะมีน้อยกว่าความแตกต่างระหว่างบุคคล การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศจะมีอิทธิพลของพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อมมาเกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ระดับเชาว์ปัญญา (Intelligence) ความแตกต่างมีน้อย พบเพียงแต่ในวัยก่อนเรียน เพศหญิงจะทำคะแนนได้สูงกว่า แต่เมื่อเข้าสู่ระดับมัธยมศึกษาเพศชายจะทำคะแนนได้สูงกว่าเพศหญิง
2. ความสามารถทางภาษา (Verbal Ability) เพศหญิงมีความสามารถสูงกว่าเพศชาย โดยทั่วไปทารกเพศหญิงจะพูดได้ก่อนเพศชาย รู้คำศัพท์มากกว่า พูดได้คล่อง แคล่วกว่า หัดอ่านได้เร็วกว่า
3. ความสามารถทางคณิตศาสตร์ (Number Ability) ไม่พบความแตกต่างในวัยก่อนเข้าโรงเรียน แต่เมื่อจบชั้นประถมศึกษาแล้วเพศชายจะเริ่มมีความสามารถทางคณิตศาสตร์สูงกว่าเพศหญิง และจะเพิ่มขึ้นตามวัย
4. ความสามารถเชิงมิติสัมพันธ์ (Spatial Ability) ในเพศชายจะมีสูงกว่าเพศหญิงมาก นักจิตวิทยาเชิงสรีรวิทยาเชื่อว่า เป็นคุณสมบัติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะเพศ
5. การแก้ไขปัญหา (Problem Solving) และความคิดริเริ่ม การวิเคราะห์ ไหวพริบ ปฏิภาณในเพศชายจะมีมากกว่า แต่เพศหญิงจะแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับมนุษย์สัมพันธ์ได้ดีกว่าเพศชาย
6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (School Achievement) โดยรวมเพศหญิงจะมีผลการเรียนดีกว่าเพศชาย แม้แต่วิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เพศหญิงก็ดีกว่าผลการเรียนของเพศหญิงจะคงที่ มีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก
7. การก้าวร้าว (Aggression) เพศชายจะมีพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่าเพศหญิงทุกระยะช่วงวัย
8. นักจิตวิทยา สรุปว่า การที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องจากบทบาทระหว่างเพศบางคน เชื่อว่าเป็นเพราะพันธุกรรมเฉพาะเพศ เด็กชายที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวมากๆ มักไม่ค่อยฉลาด ส่วนเด็กหญิงที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวมักค่อนข้างฉลาด

วัฒนธรรมกับบุคลิกลักษณะของเพศหญิง

สมหมาย วงศ์วิทยากุล. (2538). “ไม่ยากถูกหมิ่นว่าบางกอกนครแห่งโสเภณีต้องพึงสุภาพสตรีและสมบัติของผู้ดี,” วิทยไทย. 31 – 32. กล่าวถึงสมบัติผู้ดี ของพระยาพระเสด็จสุเรนทราธิบดี เกี่ยวกับความเป็นผู้ดีของคนไทย ที่ผู้ดีย่อมรักษาความเรียบร้อย เรื่องกายจรรยาทั้ง 10 ประการ ให้เป็นแบบอย่างของความงามตามแบบกุลสตรีไทย คือ

1. ย่อมไม่ใช้กิริยาอันข้ามกราบบุคคล
2. ย่อมไม่อาจเอื้อมในที่ต่ำสูง
3. ย่อมไม่ล่วงเกินถูกต้องผู้อื่นซึ่งไม่ใช่หยอกกันฐานเพื่อน
4. ย่อมไม่เสียดสีกระทบกระทั่งกายผู้อื่น
5. ย่อมไม่ลุกนั่งเดินเหินให้พรวดพราดโดยผู้คนอื่นหรือสิ่งของแตกเสีย
6. ย่อมไม่ส่งของให้ผู้อื่นด้วยกิริยาดันเสือกใส่ผลักโยน
7. ย่อมไม่ผ่านหน้าหรือบังตาผู้อื่น เมื่อเขาดูสิ่งใดอยู่ เว้นแต่เป็นที่เฉพาะไป
8. ย่อมไม่เอ็ดอึงเมื่อเวลาผู้อื่นทำกิจ
9. ย่อมไม่อื้ออึงในเวลาประชุมระดับตบรับฟัง
10. ย่อมไม่แสดงกิริยาตึงตังหรือพูดจาอีกทีกในบ้านแขก

สอดคล้องกับ ยอดกมล (2531 : 80 - 81) ที่ได้กล่าวถึงการวางตัวของสุภาพสตรีเมื่อออกสังคมไว้ดังนี้

1. เวลานั้น ยืน เดิน ต้องให้มีความสง่าผ่าเผยท่าทางองอาจ
2. การวางแขน วางเท้า ต้องเรียบร้อยอยู่เสมอ แม้ว่าจะเป็นเวลาเมื่อยขบ ก็ไม่ควรนั่งหลังงอหรือนั่งบนพนักเก้าอี้
3. ไม่ควรถอนหายใจแสดงความเบื่อหน่าย หรืออิดโรยต่อหน้าคนอื่น
4. ขณะที่นั่งเข้าต้องชิดกันพอควร และวางท่าธรรมดา ทั้งสองมือต้องไม่ซุกระหว่างขาหรือกุมท้อง เวลานั้นโต๊ะ ต้องไม่วางตัวยันโต๊ะ หรือยกข้อศอกขึ้นเท้าโต๊ะ
5. ในการสนทนา ต้องรู้จักวางตัวให้เหมาะสม
6. เมื่อมีผู้อื่นช่วยเหลือทำอะไรให้ ควรตอบขอบใจด้วยมารยาทที่สุภาพทุกครั้ง
7. ไม่แสดงความไม่พอใจ หรือพอใจออกนอกหน้าและต้องรู้จักบังคับใจตนเองให้อยู่ ไม่เพลิดเพลิน หรือมัวเมาไปในทางที่ไม่ชอบไม่ควร
8. หัดระงับใจตนเองให้ได้ เวลาโกรธต้องไม่กล่าวคำหยาบ เวลาเหน็ดเหนื่อย เจ็บปวด ต้องไม่ออกปากบ่น ต้องทำตนไม่ให้คนอื่นหงุดหงิดหรือเป็นห่วงตน
9. ไม่ควรแต่งหน้า ทาปาก เวลานั้นโต๊ะอาหาร
10. ต้องทำตัวไม่ให้ตื่นเต้น หรือไม่สะทกสะท้านหรือไม่ให้ความสนทนารวดเร็วกับคนที่เพิ่งรู้จักแม้คนนั้นจะถูกใจหรือมีอัยยาศัยต้องกันก็ตาม

11. ต้องวางตนให้อ่อนโยน สงบเสงี่ยมให้มากตลอดเวลา

สอดคล้องกับ พุทธทาส ภิกขุ (กำชัย ทองหล่อ. 2528 : 21 ; อ้างอิงจากพุทธทาส ภิกขุ. ม.ป.ป.) กล่าวถึงหน้าที่ของผู้หญิงไว้เป็นบทกลอนสอนใจ แสดงให้เห็นถึงหน้าที่ของผู้หญิงในมุมมองของวัฒนธรรมไทยที่สืบเนื่องยาวนานมาตั้งแต่สมัยโบราณ ดังนี้

เป็นหญิง	อย่าเหงา	นอนขี้เซา	อยู่จนสาย
การเรือน	เร่งชวนชวาย	เอาใจใส่	ในเคหา
ข้าวปลา	อย่าคาหม้อ	ทิ้งเหลือหลอ	ให้บุตรรา
ถ้วยชาม	อย่าให้คา	จงล้างทำ	จำให้ดี
ครัวไฟ	อย่าให้รก	ทำสกปรก	มักอัปรีภัย
แดดออก	ดูตากของ	ฝนตรอง	เอาวาริ
เย็นย่ำ	คำราตรี	อย่าจรรลี	จากเคหา
หญิงสาว	จะไปไหน	มีเพื่อนไป	จึงไคลคลา
คนเดียว	อย่าลีลา	คนนินทา	ว่าสามาลัย
ผู้ชาย	เขาล้อเลียน	เป็นเสี้ยนหนาม	ให้รำคาญ
เม็นหน้า	อย่าว่าخان	ตอบคนพาล	แพ้ภัยตัว.

พุทธทาส ภิกขุ

สอดคล้องกับ จันทรโชติ ตั้งก่อเกียรติ (2540 : 147) ได้กล่าวถึงการปฏิบัติตนของผู้หญิง ไว้ดังนี้

อันสตรี	ดีรู้	ดูตรงไหน	ดูน้ำใจ	อารมณ์	ประสมสอง
กิริยา	มารยาท	พิลาสมอง	ประพฤติกอง	ความดี	ทุกที่ทาง
รู้รักษา	คำหญิง	ไม่ทิ้งทอด	ไม่เง้งอด	แ่งอน	จนร้อนจน
งอนพองาม	ยามเมิน	ไม่เกินดุล	ไม่หันเห	หาความ	ทุกยามยัน
ไม่หวงเหิง	ชิงตา	คิดอาฆาต	หวงผาดผาด	พอดระหนั	ว่ารักมั่น
เสงี่ยมคม	สมหญิง	ทุกสิ่งอัน	ไม่ก้ำกั้น	เกินควร	สงวนงาม
รักสะอาด	กวาดขัด	จัดระเบียบ	การเรือนเรียบ	แต่งสง่า	นำเกรงขาม
ใครได้เห็น	เป็นชม	สมนงราม	ควรคู่นาม	แม่ศรีเรือน	เพื่อนคู่ใจ

จันทรโชติ ตั้งก่อเกียรติ

ด้านวัฒนธรรมกับบุคลิกลักษณะของเพศหญิงควรกล่าวได้ว่าหน้าที่ของสตรีที่ดีนั้น จะเกี่ยวข้องกับงานบ้านงานเรือนเป็นส่วนใหญ่ ระวังความสะอาดรู้จักเก็บกวาดบ้านเรือน ประพฤติดี สมความเป็นผู้หญิง ไม่ก้าวก่าย ไม่เจ้าชู้ ระวังรักษาค่าความเป็นหญิง จิตใจดี และอารมณ์เยือกเย็น มี กิริยา มารยาทงาม รู้ว่าสิ่งใดควรไม่ควร ซึ่งล้วนแต่บ่งบอกว่าผู้หญิงควรทำตัวให้เรียบร้อยอยู่ เสมอให้มีความงาม มีสติ ไม่เดิน ไม่วิ่งหรือลุกอย่างรีบร้อน สิ่งใดที่ทำด้วยความรีบเร่ง รวดเร็ว ใช้กำลังและความเข้มแข็ง ถือว่าไม่สมควรกับการปฏิบัติตนของผู้หญิง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

เคนยอน (Kenyon. 1968 : 96 – 105 - A.) ได้ศึกษาเจตคติของนักศึกษาต่อการแข่งขัน กีฬาและกิจกรรมพลศึกษาอื่นๆ พบว่า กิจกรรมต่างๆจะมีความหมายต่อนักศึกษาก็ต่อเมื่อนักศึกษาได้พิจารณาแล้วว่ากิจกรรมนั้นๆจะเป็น

1. ประสบการณ์ทางสังคม
2. การพัฒนาสุขภาพและความแข็งแรงสมบูรณ์ของร่างกาย
3. การแสวงหาความตื่นเต้นพลบประโลมใจ
4. ประสบการณ์การพยายามเพื่อความเป็นเลิศ

วิลเลอร์ (Wheeler. 1979 : 2546 - A) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการมีส่วนร่วมในกิจกรรม พลศึกษาของนักเรียนสหศึกษาที่มีต่อทัศนคติ โดยศึกษากับนักเรียนชายและหญิง ระดับ 8 จำนวน 188 คน ซึ่งสุ่มตัวอย่างจากนักเรียน 2 ห้อง มีจำนวนนักเรียนชายและหญิงเท่ากัน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีนักเรียนจากทั้ง 2 ห้องชายและหญิงเท่ากัน ให้ 2 กลุ่มเรียนวิชา ฟุตบอล และอีก 2 กลุ่มเรียนวิชาเบดมินตัน โดยมีผู้สอนทั้งชายและหญิง เครื่องมือวัดทัศนคติ ใช้แบบวัดของ วิลเลอร์ (Wheeler Attitude Inventory) ผลการวิจัยสรุปว่า

1. แบบวัดทัศนคติของวิลเลอร์ เป็นเครื่องมือที่มีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้สามารถวัด ทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อกิจกรรมพลศึกษาชายหญิง
2. นักเรียนชายและหญิง มีความแตกต่างกันในเรื่องของทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมพลศึกษา ระหว่างชายและหญิง คะแนนของผู้ชายมากกว่าผู้หญิงทัศนคติของนักเรียนชายจะเป็นแบบกลางๆ ส่วนนักเรียนหญิงออกมาในทางลบ

ฟอลส์ (สุพจน์ ไชยงค์. 2521 : 9 ; อ้างอิงจาก Falls. 1980 : 10) กล่าวว่า การเพิ่มขนาดของกล้ามเนื้อของเพศหญิงไม่เท่ากับเพศชาย เพราะเพศชายมีฮอร์โมนเพศประเภท เทสโทสเตอโรน (Testosterone) ซึ่งฮอร์โมนนี้เป็นส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้กล้ามเนื้อ มีขนาดใหญ่โต เพศหญิงจะมีระดับฮอร์โมนต่ำกว่า ฉะนั้นกล้ามเนื้อของเพศหญิงจึงไม่สามารถที่จะมี

การเจริญเติบโตเท่าเพศชาย การฝึกซ้อมจะช่วยให้เพศหญิงมีการพัฒนาทางกล้ามเนื้อให้แข็งแรงมีประสิทธิภาพขึ้น แต่ไม่ต้องกังวลว่ากล้ามเนื้อจะใหญ่โตเหมือนเพศชาย

เบอรนิช (Benice.1994 : 502 - A) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมของนักเรียนในการเรียนวิชาพลศึกษา จุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนพลศึกษาและพฤติกรรมในชั้นเรียน มีเหตุผลใดทำให้นักเรียนเกลียด ยอมรับ หรือรักในวิชาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน จำนวน 36 คน โดยการสัมภาษณ์ การสังเกตในชั้นเรียน วิดีทัศน์และการสัมภาษณ์ครูที่สังเกตชั้นเรียน ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติเกิดจากพฤติกรรมของนักเรียนที่ประพฤติปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอและได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม นักเรียนมีความต้องการให้วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สนุกสนาน การเรียนไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในชั้นเรียน พลศึกษาคือกีฬา นักเรียนส่วนใหญ่เชื่อว่าพลศึกษาไม่ใช่วิชาการที่แท้จริง และครูผู้สอนมีอิทธิพลมากที่สุด

ซองโน (Seong - No. 1995 : 3881 - A) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง การเปรียบเทียบอายุเพศ และขนาดของร่างกายนักเรียนในประเทศเกาหลีใต้ อายุ 12 - 18 ปี จุดมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุ เพศ และขนาดของร่างกาย โดยใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย ประเทศเกาหลีใต้ 6 รายการ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงจำนวน 8,512 คน อายุระหว่าง 12 - 18 ปี ผลการศึกษาพบว่า การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงในการทดสอบแต่ละรายการพบความแตกต่างกันในด้านอายุและเพศ นักเรียนชายปฏิบัติได้ดีกว่านักเรียนหญิงในการวิ่ง 100 เมตร ลูก - นั่ง การขว้างลูกซอฟท์บอล และการยืนกระโดดไกล

ลูค และซินแคล (Luke and Sinclair. 1996 : 31 - 46) ได้วิจัยเรื่อง ความแตกต่างทางเพศกับเจตคติต่อวิชาพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์จากการเรียนวิชาพลศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อที่จะหาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 488 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ได้แก่ เนื้อหาวิชา พฤติกรรมการสอนของครู บรรยากาศภายในชั้นเรียน การรับรู้ อุปกรณ์ และไม่มีความแตกต่างระหว่างเพศเกี่ยวกับปัจจัยนี้

งานวิจัยในประเทศ

พงษ์ศักดิ์ ภูมิพิน (2526 : ง - จ) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น แบบสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์พลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

กรมสามัญศึกษา จำนวน 552 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติหรือ มีทักษะตามวัตถุประสงค์และจุดประสงค์ได้ และวัตถุประสงค์มีมากเกินไป ทางด้านความคิดเห็นของ

อาจารย์พลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาตะกร้อ มีปัญหามากเกี่ยวกับนักเรียนหญิง เรียนทักษะ

ใหม่ ๆ ได้ช้ากว่านักเรียนชาย ในด้านอุปกรณ์และสถานที่พบว่าอุปกรณ์การสอนชำรุดง่าย เนื้อหาวิชาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ทั้งสองเพศพร้อมกันได้ยาก

สุพจน์ ไชยวงศ์ (2528 : 65 - 66) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง ความคิดเห็นของ ผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา นักเรียน และกรรมการสมาคมผู้ปกครองและครู ของโรงเรียนมัธยมศึกษาหญิงในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการเล่นฟุตบอลของผู้หญิง เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา นักเรียนและกรรมการสมาคมผู้ปกครอง และครูของโรงเรียนมัธยมศึกษาหญิง ปีการศึกษา 2527 ในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการเล่นฟุตบอลของผู้หญิงกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ผลการศึกษาพบว่า กรรมการสมาคมผู้ปกครองและครูของโรงเรียนมัธยมศึกษาหญิง และนักเรียนมีความคิดเห็นขัดแย้งกันในเรื่องการส่งเสริมเพศหญิงเล่นฟุตบอล ผู้ใหญ่ยังคงยึดถือ ขนบธรรมเนียมประเพณี การกระทำที่จะขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทยก็มักจะไม่นับสนุน นักเรียนเห็นว่าชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบันกับอดีตนั้นมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ควรส่งเสริมให้เพศหญิงเล่นกีฬาฟุตบอล เพราะมีความต้องการที่จะแสดงออกเหมือนกับเพศชาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเพศเดียวกันประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาฟุตบอล

นิติกร โรจนวิภาค (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารพลศึกษา ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกลุ่มภาคกลาง ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารการศึกษา จำนวน 120 คนและอาจารย์พลศึกษา จำนวน 71 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมา 143 ชุด คิดเป็นร้อยละ 74.81 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ โดย การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าคะแนนที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการบริหารพลศึกษาที่อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัญหาด้านผู้ปกครอง งบประมาณอุปกรณ์ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก
2. โครงการแข่งขันกีฬากายนอกและระหว่างสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาการจัดโครงการอื่นๆอยู่ในระดับน้อย
3. ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและอาจารย์พลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 ในปัญหาด้านผู้บริหาร งบประมาณ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก

ชลิต เขียวพุ่มพวง (2537 : 173) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง ปัญหาการใช้หลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของครูผู้สอนวิชาพลานามัย บัณฑิตแก่น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยส่งแบบสอบถามไปยัง

ครูผู้สอนวิชาพลานามัยบังคับแก่นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 383 คน ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนวิชาพลานามัยบังคับแก่นที่มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี มีปัญหาในด้านการใช้หลักสูตร ในด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามทักษะกระบวนการด้านการจัดสภาพการณ์ต่างๆ ภายในโรงเรียนและด้านการวัดผลประเมินผล

พิจิตร เชาวน์ปรีชา (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7 และเพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนเกี่ยวกับเพศ สายการเรียน และเกรดเฉลี่ยที่ต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 400 คน ใช้วิธีสุ่มแบบระดับชั้น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีเจตคติที่เห็นด้วยมากที่สุดต่อวิชาพลศึกษา คือ เจตคติที่มีต่อบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ซึ่งครูจะต้องให้ความรัก ความยุติธรรมแก่นักเรียนทุกคน อีกทั้งครูผู้สอนควรมีความรู้ที่ดี มีความถนัดในวิชาที่ตนสอน นักเรียนเห็นด้วยมากกับเจตคติที่มีต่อจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาว่าการออกกำลังกายเป็นส่วนสำคัญในการเสริมสร้างและรักษาสุขภาพ ส่วนเจตคติที่มีต่อวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นจะต้องจัดให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของการเรียนด้วย เห็นด้วยมากกับการจัดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ครูควรจัดเตรียมให้พร้อมก่อนทำการสอนทุกครั้ง สำหรับเจตคติที่มีต่อการวัดผลประเมินผลนั้นเห็นด้วยมากกว่าการวัดผลการเรียนวิชาพลศึกษาควรมีคะแนนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ นอกจากนี้นักเรียนมีเจตคติระดับปานกลางในเรื่องของเนื้อหาวิชาและหลักสูตรในข้อที่ว่า การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาช่วยเสริมสร้างด้านศีลธรรมจรรยา และเมื่อจำแนกประเภทนักเรียนออกเป็นเพศ สายการเรียน และเกรดเฉลี่ย พบว่านักเรียนมีเจตคติแตกต่างกันบ้างในบางข้อในแต่ละด้าน แต่ละระดับของเจตคตินั้นยังคงอยู่ในระดับเดียวกันว่านักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดเหมือนกันหรือเห็นด้วยปานกลางเหมือนกัน

มนตรี ทับกิจ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครองและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงโดยใช้แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น คือแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสรีระกายวิภาค ด้านประเพณีวัฒนธรรมและความเชื่อ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ผลการศึกษาพบว่า

1. ผู้บริหารมีความเห็นต่อการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิงว่ากีฬาตะกร้อทำให้ร่างกายสมบูรณ์และแข็งแรง ลูกตะกร้อทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกายในขณะที่ออกกำลังกาย ในสังคมที่อาศัยอยู่ผู้หญิงไม่นิยมเล่นกีฬาตะกร้อทำให้นักเรียนหญิงไม่มีโอกาสเล่นกีฬาตะกร้อ และเพศหญิงมีร่างกายที่ไม่เหมาะสมในการเรียนวิชาตะกร้อ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลต่อการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิงว่าควรแยกคะแนนของนักเรียนเพศชายออกจาก

คะแนนเพศหญิง และไม่เห็นด้วยในข้อที่ว่ากิจกรรมการสอนตะกร้อไม่ก่อให้เกิดความสนุกสนาน และเนื้อหาวิชาไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนหญิง

2. อาจารย์พลศึกษามีความเห็นประเด็นที่ทำให้นักเรียนหญิงมีทักษะการเคลื่อนไหว พื้นฐานที่ดีขึ้น วิชาตะกร้อช่วยส่งเสริมผู้หญิงให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย ผู้หญิงต้องการรู้และเข้าใจคุณค่าของกีฬาตะกร้อ และไม่เห็นด้วยในข้อที่ว่าลูกตะกร้อทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย กิจกรรมไม่มีความสนุกสนาน ทักษะตะกร้อใช้เท่าไม่เหมาะสมกับความเป็นผู้หญิงไทย รวมทั้งมีความลำบากในการสร้างเกณฑ์ให้คะแนน

3. ผู้ปกครองมีความเห็นว่ากีฬาตะกร้อทำให้ร่างกายแข็งแรง นักเรียนหญิงไม่มีทักษะทางตะกร้อ ผู้หญิงมีร่างกายที่ไม่เหมาะต่อการเล่นตะกร้อ เมื่ออยู่ในสังคมที่ผู้หญิงไม่นิยมเล่นตะกร้อทำให้ไม่มีโอกาสเล่นตะกร้อเช่นกัน และไม่เห็นด้วยที่ว่าลูกตะกร้อทำให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย และกีฬาตะกร้อไม่มีความสนุกสนาน

4. นักเรียนหญิงมีความเห็นว่าลูกตะกร้อไม่ทำให้เกิดอันตรายในการเล่นตะกร้อทำให้ร่างกายแข็งแรง ตะกร้อก่อให้เกิดความสนุกสนาน นักเรียนหญิงต้องการรู้คุณค่าของกีฬาตะกร้อ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การดำเนินการศึกษาค้นคว้าวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดตาก ประจำปีการศึกษา 2546 ครั้งนี้ แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยเลือกใช้ในการวิจัยมีรายละเอียด ดังนี้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ เป็นผู้บริหารจำนวน 60 คน อาจารย์พลศึกษา 120 คน ผู้ปกครอง 2,571 คน และนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดตาก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 20 โรงเรียน โดยมีจำนวนนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,126 คน จำนวนนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,345 คน รวมทั้งสิ้น 2,471 คน โดยการใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Sampling) ดังตาราง 2

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็น 4 กลุ่ม คือ ผู้บริหาร จำนวน 40 คนโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทุกโรงเรียน โรงเรียนละ 2 คน อาจารย์พลศึกษา จำนวน 60 คนโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทุกโรงเรียน แบ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่โรงเรียนละ 5 คน โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนละ 3 คน และโรงเรียนขนาดเล็กโรงเรียนละ 2 คน ผู้ปกครอง จำนวน 204 คน โดยใช้ผู้ปกครองที่เป็นผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และนักเรียน จำนวน 204 คน จากจำนวนโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 โรงเรียน ผู้วิจัยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Sampling) ใช้วิธีการสุ่มจำนวน 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นแรก ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นในระดับจังหวัดจากโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาทั้งหมดจำนวน 20 โรงเรียน แยกเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 1 จำนวน 11 โรงเรียน เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 2 โรงเรียน ขนาดกลาง 4 โรงเรียน โรงเรียนขนาดเล็ก 5 โรงเรียน โดยใช้วิธีการจับฉลาก ได้จำนวนโรงเรียน 5 โรงเรียน และโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 จำนวน 9 โรงเรียนเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 1 โรงเรียน ขนาดกลาง 5 โรงเรียน โรงเรียนขนาดเล็ก 3 โรงเรียน ได้จำนวนโรงเรียน 5 โรงเรียน รวมในขั้นแรกได้จำนวนโรงเรียนรวม 10 โรงเรียน

ขั้น 2 ผู้วิจัยสุ่มแบบแบ่งชั้นในระดับโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดที่สุ่มได้จากชั้นแรก โดยการแบ่งตามสัดส่วน 6 : 4 : 3 ของขนาดโรงเรียนและจำนวนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายจำนวน 408 คน ได้โรงเรียนขนาดใหญ่จำนวนนักเรียนหญิง 30 คน ขนาดกลางจำนวนนักเรียนหญิง 20 คน และโรงเรียนขนาดเล็กจำนวนนักเรียนหญิง 16 คน ดังตาราง 3

ขั้น 3 ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มแบบอย่างง่ายจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนที่สุ่มได้ในขั้นที่ 2

ตาราง 2 จำนวนประชากร

ลำดับ ที่	โรงเรียนกลุ่มประชากร	ประชากรนักเรียน	ประชากรนักเรียน	รวม
		มัธยมศึกษาปีที่ 3	มัธยมศึกษาปีที่ 6	
		หญิง	หญิง	
เขตพื้นที่การศึกษาดาก เขต 1				
1	ดากพิทยาคม	163	207	370
2	วังเจ้าวิทยาคม	20	12	32
3	วังประจวบวิทยาคม	41	43	84
4	วังหินกิตติวิทยาคม	24	26	50
5	ผดุงปัญญา	228	248	476
6	ถนอมราษฎร์บำรุง	19	25	44
7	นาโบสถ์วิทยาคม	39	21	60
8	บ้านดาก ประชาวิทยาคาร	78	67	145
9	ทุ่งฟ้าวิทยาคม	24	30	54
10	สามเงาวิทยาคม	65	60	125
11	ยกกระบัตรวิทยาคม	27	20	47
เขตพื้นที่การศึกษาดาก เขต 2				
12	สรรพวิทยาคม	169	226	395
13	พบพระวิทยาคม	49	85	134
14	แม่ภูวิทยาคม	59	61	120
15	ท่าสองยางวิทยาคม	18	29	47
16	อู่ช้างวิทยาคม	47	38	85
17	แม่ระมาดวิทยาคม	39	51	90
18	ด่านแม่ละเมาวิทยาคม	23	9	32
19	แม่จะเรวิทยาคม	58	25	83
20	แม่ปะวิทยาคม	36	62	98
รวม		1,126	1,345	2,471

ตาราง 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ที่	โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
		นักเรียนมัธยมศึกษา		นักเรียนมัธยมศึกษา	
		ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 6	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 6
เขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 1					
1	ตากพิทยาคม	163	207	15	15
2	วังประจวบวิทยาคม	41	46	10	10
3	บ้านตากประชาวิทยาคาร	78	73	10	10
4	วังหินกิตติวิทยาคม	24	27	8	8
5	ทุ่งฟ้าวิทยาคม	24	46	8	8
เขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2					
6	สรรพวิทยาคม	291	226	15	15
7	แม่กุวิทยาคม	59	61	10	10
8	แม่ระมาดวิทยาคม	54	51	10	10
9	แม่ปะวิทยาคม	33	62	8	8
10	ด่านแม่ละเมาวิทยาคม	29	9	8	8
	จำนวน	825	782	102	102
รวม		1,607		204	

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) และเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้ตามความเป็นจริงของแต่ละคน คือ

1. สถานภาพสำหรับผู้บริหารและอาจารย์พลศึกษา
2. สถานภาพสำหรับผู้ปกครอง
3. สถานภาพสำหรับนักเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง มี 3 ด้าน คือ

1. ด้านสรีรกายวิภาค
2. ด้านประเพณี วัฒนธรรมและความเชื่อ
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง, เห็นด้วย, ไม่แน่ใจ, ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อการเรียนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง มีลักษณะเป็นแบบเติมข้อความลงในช่องว่าง โดยการเสนอความคิดเห็นที่เป็นอิสระ

1. ด้านสรีรกายวิภาค
2. ด้านประเพณี วัฒนธรรมและความเชื่อ
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากเครื่องมือวิจัย และขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ของพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538 : 96 - 133)
2. สอบถามผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ แล้วนำมาสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. สร้างแบบสอบถามที่ครอบคลุมด้านต่างๆ ของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาตะกร้อของเพศหญิง ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง, เห็นด้วย, ไม่แน่ใจ, ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4. นำแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัตรตรวจแก้ไขปรับปรุง แล้วนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา (Content Validity)

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญและได้ปรับปรุงแก้ไขไปปรึกษากับประธานและกรรมการผู้ควบคุมปริญญาบัตรอีกครั้งหนึ่ง เพื่อพิจารณาความถูกต้องของแบบสอบถาม

5. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนแม่จะเรียววิทยาคม ตำบลแม่ระมาด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวนนักเรียน 30 คน ใช้การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) แบบครอนบัค (Cronbach. 1970 : 126) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85

วิธีการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือไปยังผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
2. ส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือและคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามถึงผู้บริหาร ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาตาก กระทรวงศึกษาธิการ และรวบรวมทางไปรษณีย์
3. ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ผู้วิจัยใช้เวลาในการรวบรวมข้อมูลประมาณ 30 วัน
4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน โดยแยกเป็นแบบสอบถามของผู้บริหาร จำนวน 40 ฉบับ อาจารย์พลศึกษา จำนวน 60 ฉบับ ผู้ปกครอง จำนวน 204 ฉบับ และนักเรียน จำนวน 204 ฉบับ รวมจำนวนแบบสอบถาม 508 ฉบับ และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

วิธีการจัดกระทำข้อมูล

1. หาค่าความถี่และร้อยละสถานภาพของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิง
2. หาค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิงด้านสรีรกายวิภาค ด้านประเพณี

วัฒนธรรมและความเชื่อ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

2.1 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิง โดยใช้สถิติร้อยละ

2.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาเกี่ยวกับการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิง โดยใช้สถิติร้อยละ

2.3 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิง โดยใช้สถิติร้อยละ

2.4 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิง โดยใช้สถิติร้อยละ

3. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า

ข้อตกลงเกี่ยวกับการวิเคราะห์และแปลผล

การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาตาก กระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีการศึกษา 2546 ที่มี ต่อการเรียนรู้การสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม จำนวน กลุ่มตัวอย่าง 508 คน เป็น แบบสอบถามผู้บริหาร จำนวน 40 คน อาจารย์พลศึกษา 60 คน ผู้ปกครอง จำนวน 204 คน แบ่งเป็นผู้ปกครองนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 102 คน และผู้ปกครองนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 102 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 204 คน แบ่งเป็นนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 102 คน และนักเรียนหญิงชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 102 คน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n แทน กลุ่มตัวอย่าง

f แทน ค่าความถี่

% แทน ค่าร้อยละ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิง โดย การแจกแจงความถี่และหาค่าเป็นร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ตอนที่ 3 สรุปข้อเสนอแนะอื่นๆ แล้วนำเสนอในรูปของความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 4 ค่าความถี่และร้อยละของสถานภาพของผู้บริหาร (N = 40)

รายการ	ผู้บริหาร	
	<i>f</i>	%
1 เพศ		
ชาย	28	70.00
หญิง	12	30.00
2 อายุ		
20 – 30 ปี	-	-
31 – 40 ปี	8	20.00
41 – 50 ปี	15	37.50
51 ปีขึ้นไป	17	42.50
3 ตำแหน่ง		
อาจารย์ใหญ่ / ผู้อำนวยการ	20	50.00
ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ / ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ	20	50.00
4 วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	9	45.00
ปริญญาโท	11	55.00
สูงกว่าปริญญาโท	-	-

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหาร	
	<i>f</i>	%
5 โรงเรียนที่ท่านปฏิบัติงานมีการเรียนการสอน รายวิชาตะกร้อหรือไม่		
มี	39	95.00
ไม่มี	1	5.00
โรงเรียนของท่านมีนักกีฬาตะกร้อหญิงตัวแทน โรงเรียนหรือไม่		
มี	35	87.50
6 ไม่มี	5	12.50

จากตาราง 4 แสดงว่าผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนตะกร้อของ
นักเรียนหญิงเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 70.00 เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 30.00

ผู้บริหารที่มีอายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.00 อายุ 40 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ
37.50 และอายุ 51 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 42.50

ผู้บริหารดำรงตำแหน่งผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 50.00 และผู้บริหารตำแหน่งวิชาการ
คิดเป็นร้อยละ 50.00

ผู้บริหารวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 45.00 และระดับปริญญาโท
คิดเป็นร้อยละ 55.00

โรงเรียนที่ผู้บริหารปฏิบัติงานมีกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ
95.00 และไม่มีกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 5.00

โรงเรียนที่ผู้บริหารปฏิบัติงานมีนักกีฬาตะกร้อหญิงตัวแทนโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ
87.50 และไม่มีนักกีฬาตะกร้อหญิงตัวแทนโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ตาราง 5 ค่าความถี่และร้อยละของสถานภาพของอาจารย์พลศึกษา (N = 60)

รายการ	อาจารย์พลศึกษา	
	f	%
1 เพศ		
ชาย	44	73.33
หญิง	16	26.67
2 อายุ		
20 – 30 ปี	10	16.67
31 – 40 ปี	15	25.00
41 – 50 ปี	28	46.67
51 ปีขึ้นไป	7	11.66
3 วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	3.33
ปริญญาตรี	52	86.67
ปริญญาโท	6	10.00
สูงกว่าปริญญาโท	-	-
4 ประสบการณ์ในการทำงาน		
1 – 5 ปี	6	26.66
6 – 10 ปี	18	30.00
11 – 15 ปี	4	6.67
16 – 20 ปี	4	6.67
21 – 25 ปี	12	20.00
26 ปีขึ้นไป	6	10.00
5 โรงเรียนที่ท่านปฏิบัติงานมีการเรียนการสอน รายวิชาตะกร้อมีหรือไม่		
มี	57	95.00
ไม่มี	3	5.00
6 โรงเรียนของท่านมีนักกีฬาตะกร้อหญิง ตัวแทนโรงเรียนหรือไม่		
มี	52	86.67
ไม่มี	8	13.33

จากตาราง 5 แสดงว่าอาจารย์พลศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิงเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 77.33 เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 26.67

อาจารย์พลศึกษาที่มีอายุ 20 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.67 อายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.00 อายุ 40 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.67 และอายุ 51 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.66

อาจารย์พลศึกษามีวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 3.33 การศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 86.67 และการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 10.00

อาจารย์พลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอน 1 – 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.66 มีประสบการณ์การสอน 6 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.30 มีประสบการณ์การสอน 11 – 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.67 มีประสบการณ์การสอน 16 – 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.67 มีประสบการณ์การสอน 21 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.00 และมีประสบการณ์การทำงานด้านการสอน 26 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 10.00

โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีอาจารย์พลศึกษาปฏิบัติงานมีกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 95.00 และไม่มีกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 5.00

โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีนักกีฬาตะกร้อหญิงตัวแทนโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 86.67 และไม่มีนักกีฬาตะกร้อหญิงตัวแทนโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 13.33

ตาราง 6 ค่าความถี่และร้อยละของสถานภาพของผู้ปกครอง

รายการ	ผู้ปกครองนักเรียน (N = 204)	
	<i>f</i>	%
1 เพศ		
ชาย	68	33.33
หญิง	136	66.67
2 อายุ		
20 - 30 ปี	23	11.27
31 - 40 ปี	79	38.73
41 - 50 ปี	78	38.24
51 - ปีขึ้นไป	24	11.76
3 อาชีพ		
รับจ้างทั่วไป	58	28.43
เกษตรกร	81	39.71
ค้าขาย	41	20.10
รับราชการ	16	7.84
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	3.92
4 ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	123	60.29
มัธยมศึกษา	36	17.65
อนุปริญญาตรี	14	6.86
ปริญญาตรี	23	11.27
สูงกว่าปริญญาตรี	8	3.92
5 นักเรียนในความปกครองของท่านชอบเล่นกีฬาหรือไม่		
ชอบ	167	81.86
ไม่ชอบ	37	18.14

จากตาราง 6 แสดงว่าผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิงเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 66.67

ผู้ปกครองที่มีอายุ 20 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.27 อายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.73 อายุ 40 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.24 และอายุ 51 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.76

ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 28.43 เกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 39.71 ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 20.10 รับราชการ คิดเป็นร้อยละ 7.84 และเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 3.92

ผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 60.29 ระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 17.65 อนุปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 6.86 ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 11.27 และสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 3.92

นักเรียนหญิงในความปกครองชอบเล่นกีฬา คิดเป็นร้อยละ 81.86 และไม่ชอบเล่นกีฬา คิดเป็นร้อยละ 18.14

ตาราง 7 ค่าความถี่และร้อยละของสถานภาพของนักเรียน

รายการ	นักเรียน (N = 204)	
	f	%
1 อายุ		
14 ปี	15	7.35
15 ปี	81	39.71
16 ปี	20	9.80
17 ปีขึ้นไป	88	43.14
2 นักเรียนเคยชมการแข่งขันกีฬาตะกร้อหรือไม่		
เคย	168	82.35
ไม่เคย	36	17.65
นักเรียนเคยเล่นกีฬาตะกร้อหรือไม่		
เคย	176	86.27
ไม่เคย	28	13.73
นักเรียนได้เรียนวิชาตะกร้อที่โรงเรียนหรือไม่		
เคย	185	90.69
ไม่เคย	19	9.31

จากตาราง 7 แสดงว่านักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนตะกร้อ เป็นนักเรียนหญิงอายุ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.35 นักเรียนหญิงอายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.71 นักเรียนหญิงอายุ 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.80 และนักเรียนหญิงอายุ 17 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 43.14

นักเรียนหญิงที่เคยชมการแข่งขันกีฬาตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 82.35 และนักเรียนหญิงที่ไม่เคยชมการแข่งขันกีฬาตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 17.65

นักเรียนหญิงที่เคยเล่นกีฬาตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 86.27 และนักเรียนหญิงที่ไม่เคยเล่นกีฬาตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 13.73

นักเรียนหญิงที่เรียนวิชาตะกร้อที่โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 90.69 และนักเรียนหญิงที่ไม่เคยเรียนวิชาตะกร้อที่โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 9.31

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง

ตาราง 8 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง ด้านสรีรกายวิภาค (N = 40)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. กีฬาตะกร้อทำให้ร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ และมีสมรรถภาพทางกายสูง	23	57.50	15	37.50	-	-	2	5.00	-	-
2. กีฬาตะกร้อช่วยฝึกการเคลื่อนไหวร่างกายส่วนต่างๆ ให้สัมพันธ์กันดียิ่งขึ้น	23	57.50	17	42.50	-	-	-	-	-	-
3. กีฬาตะกร้อมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องกายบริหารที่ถูกวิธี	23	57.50	13	32.50	4	10.00	-	-	-	-
4. กีฬาตะกร้อฝึกให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว	18	45.00	22	55.00	-	-	-	-	-	-
5. กระดุก กล้ามเนื้อ และข้อต่อของเพศหญิงมีความสมบูรณ์น้อยทำให้เกิดอุบัติเหตุทางกีฬาได้มาก	8	20.00	15	37.50	9	22.50	7	17.50	1	2.50
6. การเรียนทักษะตะกร้อทำให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย	-	-	2	5.00	7	17.50	24	60.00	7	17.50
7. ร่างกายเพศหญิงมีความเหมาะสมกับกีฬาตะกร้อ	2	5.00	12	30.00	19	47.50	5	12.50	2	5.00

ตาราง 8 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
	<i>f</i>	%	<i>f</i>	%	<i>f</i>	%	<i>f</i>	%	<i>f</i>	%
8. ความสมบูรณ์แข็งแรงของกล้ามเนื้อมีส่วนสำคัญต่อการเล่นกีฬาตะกร้อมาก	15	37.50	21	52.50	3	7.50	1	2.50	-	-
รวม	112	35.00	117	36.56	42	13.12	39	12.19	10	3.13

จากตาราง 8 แสดงว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงด้านสรีรกายวิภาคในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งว่ากีฬาตะกร้อทำให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ และมีสมรรถภาพทางกายสูง ช่วยฝึกการเคลื่อนไหวร่างกายส่วนต่างๆ ให้สัมพันธ์กันดียิ่งขึ้น และมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องกายบริหารที่ถูกต้องวิธี คิดเป็นร้อยละ 57.50 เท่ากันทั้ง 3 ข้อ และไม่เห็นด้วยในประเด็นการเรียนทักษะตะกร้อทำให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 60.00

ตารางที่ 9 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของผู้บริหาร
ด้านประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อ (N = 40)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. การเรียนวิชาตะกร้อมีส่วน ช่วยสนับสนุนส่งเสริม ประเพณี เอกลักษณ์ และ วัฒนธรรมไทย	11	27.50	23	57.50	3	7.50	3	7.50	-	-
2. ทักษะกีฬาตะกร้อส่วนใหญ่ ใช้เท่าในการเล่น ไม่เหมาะสมกับความเป็น กุลสตรีไทย	4	10.00	8	20.00	8	20.00	19	47.50	1	2.50
3. การเรียนวิชาตะกร้อช่วย ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ที่ มีระเบียบวินัย และมีน้ำใจ นักกีฬาที่ดี	16	40.00	18	45.00	3	7.50	3	7.50	-	-
4. การเรียนวิชาตะกร้อมีส่วน ช่วยส่งเสริมให้นักเรียน สามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่ ตนเอง ชุมชน และ ประเทศชาติ	12	30.00	27	67.50	1	2.50	-	-	-	-
5. ผู้หญิงในสังคมไม่นิยม เล่นตะกร้อทำให้นักเรียน ไม่มีโอกาสได้เล่นกีฬา ตะกร้อ	5	12.50	25	62.50	5	12.50	5	12.50	-	-
6. สังคมปัจจุบันควรส่งเสริม ให้นักเรียนหญิงได้ฝึกเล่น กีฬาตะกร้อ	6	15.00	24	60.00	4	10.00	4	10.00	2	5.00

ตาราง 9 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
7. กีฬาคะถุภร่อช่วยทำให้นักกีฬาหญิงปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี รู้จักทำงานร่วมกัน ส่งเสริมประชาธิปไตย	9	22.50	18	45.00	7	17.50	4	10.00	2	5.00
8. กีฬาคะถุภร่อไม่เหมาะสมกับนักกีฬาหญิงเพราะเป็นกีฬาที่รวดเร็วมีความกดดันในเรื่องแพ้นะมากเกินไป	2	5.00	4	10.00	13	32.50	21	52.50	-	-
9. การแข่งขันของนักกีฬาคะถุภร่อหญิงมีความสุข ตื่นเต้น น่าชมเหมือนนักกีฬาตะกร้อชาย	6	15.00	27	67.50	2	5.00	5	12.50	-	-
รวม	71	19.72	174	48.33	46	12.78	64	17.78	5	1.39

จากตาราง 9 แสดงว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงด้านประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อในระดับเห็นด้วยว่าการเรียนวิชาตะกร้อมีส่วนช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่ตนเองชุมชนและประเทศชาติ และการแข่งขันของนักกีฬาตะกร้อหญิงมีความสุข ตื่นเต้น น่าชมเหมือนนักกีฬาตะกร้อชาย คิดเป็นร้อยละ 67.50 เท่ากันทั้ง 2 ข้อ และ ผู้หญิงในสังคมไม่นิยมเล่นตะกร้อทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสได้เล่นตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 62.50 สังคมปัจจุบันควรส่งเสริมให้นักเรียนหญิงได้ฝึกเล่นตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 60.00 และไม่เห็นด้วยว่ากีฬาตะกร้อไม่เหมาะสมกับนักกีฬาหญิงเพราะเป็นกีฬาที่รวดเร็วมีความกดดันในเรื่องแพ้นะมากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 52.50

ตารางที่ 10 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ
ของนักเรียนหญิง ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล (N = 40)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ไม่มีทักษะตะกร้อพื้นฐาน	5	12.50	27	67.50	6	15.00	2	5.00	-	-
2. นักเรียนหญิงมีความต้องการรู้คุณค่า และประโยชน์ของกีฬาตะกร้อต่อสุขภาพ	4	10.00	18	45.00	13	32.50	5	12.50	-	-
3. นักเรียนหญิงต้องการเรียนรู้ทักษะ และวิธีการเล่นกีฬาตะกร้อที่ถูกต้อง	5	12.50	26	65.00	6	15.00	3	7.50	-	-
4. เนื้อหาวิชาไม่เหมาะกับระดับความสามารถของเพศหญิง	3	7.50	8	20.00	9	22.50	20	50.00	-	-
5. กิจกรรมการเรียนวิชาตะกร้อไม่สร้างความสนุกสนานในการเรียน	2	5.00	3	7.50	3	7.50	28	70.00	4	10.00
6. นักเรียนหญิงมีความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนวิชาตะกร้อมาก	-	-	13	32.50	21	52.50	6	15.00	-	-
7. มีความยากลำบากในการประเมินผลการเรียนวิชาตะกร้อ	-	-	5	12.50	5	12.50	28	70.00	2	5.00
8. การวัดผลและประเมินผลวิชาตะกร้อควรที่จะแยกคะแนนเพศหญิงและเพศชายออกจากกัน	12	30.00	22	55.00	6	15.00	-	-	-	-
รวม	31	9.69	122	38.12	69	21.56	92	28.75	6	1.88

จากตาราง 10 แสดงว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลในระดับเห็นด้วยว่านักเรียนหญิงส่วนใหญ่ไม่มีทักษะตะกร้อพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 67.50 นักเรียนหญิงต้องการเรียนรู้ทักษะ วิธีการเล่นกีฬาตะกร้อที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 65.00 และไม่เห็นว่ากิจกรรมการเรียนวิชาตะกร้อไม่สร้างความสนุกสนานในการเรียน และมีความยากลำบากในการประเมินผล การเรียนวิชาตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 70.00 เท่ากันทั้ง 2 ข้อ

ตารางที่ 11 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา
ตะกร้อของนักเรียนหญิง ด้านสรีรกายวิภาค (N = 60)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. กีฬาตะกร้อทำให้ร่างกาย แข็งแรงสมบูรณ์ และมี สมรรถภาพทางกายสูง	28	46.67	32	53.33	-	-	-	-	-	-
2. กีฬาตะกร้อช่วยฝึก การเคลื่อนไหวร่างกาย ส่วนต่างๆ ให้สัมพันธ์ กันดียิ่งขึ้น	31	51.67	29	48.33	-	-	-	-	-	-
3. กีฬาตะกร้อมีส่วนช่วยให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่อง การบริหารที่ถูกต้องวิธี	22	36.67	27	45.00	11	18.33	-	-	-	-
4. กีฬาตะกร้อฝึกให้ผู้เรียนมี ความคล่องแคล่วใน การเคลื่อนไหว	32	53.33	17	28.34	11	18.33	-	-	-	-
5. กระดุก กล้ามเนื้อ และ ข้อต่อของเพศหญิงมี ความสมบูรณ์น้อยทำให้ เกิดอุบัติเหตุทางกีฬา ได้มาก	13	21.67	12	20.00	16	26.66	19	31.67	-	-
6. การเรียนทักษะตะกร้อ ทำให้เกิดอันตราย แก่ร่างกาย	2	3.34	6	10.00	14	23.33	32	53.33	6	10.00
7. ร่างกายเพศหญิงมี ความเหมาะสมกับกีฬา ตะกร้อ	9	15	24	40.00	18	30.00	9	15.00	-	-

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
8. ความสมบูรณ์แข็งแรงของกล้ามเนื้อมีส่วนสำคัญต่อการเล่นกีฬาตะกร้อมาก	26	43.34	18	30.00	8	13.33	8	13.33	-	-
รวม	163	33.06	165	34.37	78	16.25	68	14.17	6	1.25

จากตาราง 11 แสดงว่าอาจารย์พลศึกษาที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงด้านสรีรกายวิภาคในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งว่ากีฬาตะกร้อฝึกให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว คิดเป็นร้อยละ 53.33 กีฬาตะกร้อช่วยฝึกการเคลื่อนไหวร่างกายส่วนต่างๆ ให้สัมพันธ์กันดียิ่งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 51.67 และเห็นด้วยว่ากีฬาตะกร้อทำให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีสมรรถภาพทางกายสูง คิดเป็นร้อยละ 53.33 และไม่เห็นด้วยว่าการเรียนทักษะตะกร้อทำให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 53.33

ตารางที่ 12 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา
ตะกร้อของนักเรียนหญิงด้านประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อ (N = 60)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. การเรียนวิชาตะกร้อมีส่วนช่วย สนับสนุนส่งเสริมประเพณี เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมไทย	25	41.67	35	58.33	-	-	-	-	-	-
2. ทักษะกีฬาตะกร้อส่วนใหญ่ใช้ทำ ในการเล่นไม่เหมาะสมกับ ความเป็นกุลสตรีไทย	4	6.66	10	16.66	2	3.34	42	70.00	2	3.34
3. การเรียนวิชาตะกร้อช่วยส่งเสริม ให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย และมีน้ำใจนักกีฬาที่ดี	27	45.00	21	35.00	12	20.00	12	20.00	-	-
4. การเรียนวิชาตะกร้อมีส่วนช่วย ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสร้าง ชื่อเสียงให้แก่ตนเอง ชุมชน และประเทศชาติ	29	48.34	21	35.00	-	-	10	16.66	-	-
5. ผู้หญิงในสังคมไม่นิยมเล่นตะกร้อ ทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสได้เล่น กีฬาตะกร้อ	6	10.00	28	46.67	14	23.33	10	16.66	2	3.34
6. สังคมปัจจุบันควรส่งเสริมให้ นักเรียนหญิงได้ฝึกเล่นกีฬา ตะกร้อ	18	30.00	28	46.67	14	23.33	10	16.66	2	3.34
7. กีฬาตะกร้อช่วยทำให้นักกีฬา หญิงปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี รู้จักทำงานร่วมกัน ส่งเสริม ประชาธิปไตย	17	28.34	24	40.00	10	16.66	9	15.00	-	-
8. กีฬาตะกร้อไม่เหมาะสมกับ นักกีฬาหญิงเพราะเป็น กีฬาที่รวดเร็วมีความกดดันใน เรื่องแพ้ชนะมากเกินไป	-	-	10	16.66	14	23.34	25	41.66	11	18.34

ตาราง 12 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
9. การแข่งขันของนักกีฬา ตะกร้อหญิงมีความสนุก ตื่นเต้น น่าชมเหมือน นักกีฬาตะกร้อชาย	16	26.67	20	33.33	12	20.00	6	10.00	6	10.00
รวม	142	26.30	197	36.48	74	13.70	104	19.26	23	4.26

จากตาราง 12 แสดงว่าอาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงด้านประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อ ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการเรียนวิชาตะกร้อมีส่วนช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่ตนเอง ชุมชน และประเทศชาติ คิดเป็นร้อยละ 48.34 การเรียนวิชาตะกร้อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา คิดเป็นร้อยละ 45.00 และเห็นด้วยว่าการเรียนวิชาตะกร้อมีส่วนช่วยสนับสนุนส่งเสริมประเพณี เอกลักษณ์ วัฒนธรรมไทย คิดเป็นร้อยละ 58.33 และไม่เห็นด้วยว่าทักษะกีฬาตะกร้อส่วนใหญ่ใช้เท่าในการเล่นไม่เหมาะสมกับความเป็นกุลสตรีไทย คิดเป็นร้อยละ 70.00

ตารางที่ 13 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา
ตะกร้อของนักเรียนหญิง ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล
(N = 60)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ ไม่มีทักษะตะกร้อ พื้นฐาน	14	23.33	27	45.00	9	15.00	10	16.67	-	-
2. นักเรียนหญิงมี ความต้องการรู้คุณค่า และประโยชน์ของกีฬา ตะกร้อต่อสุขภาพ	17	28.34	27	45.00	16	26.66	-	-	-	-
3. นักเรียนหญิงต้องการ เรียนรู้ทักษะ และวิธี การเล่นกีฬาตะกร้อที่ ถูกวิธี	18	30.00	28	46.66	14	23.34	-	-	-	-
4. เนื้อหาวิชาไม่เหมาะกับ ระดับความสามารถของ เพศหญิง	2	3.34	12	20.00	6	10.00	36	60.00	4	6.66
5. กิจกรรมการเรียนวิชา ตะกร้อไม่สร้าง ความสนุกสนานใน การเรียน	-	-	11	18.34	8	13.33	27	45.00	14	23.33
6. นักเรียนหญิงมี ความตั้งใจในการร่วม กิจกรรมการเรียนวิชา ตะกร้อมาก	10	16.67	21	35.00	19	31.66	10	16.67	-	-
7. มีความยากลำบากใน การประเมินผลการเรียน วิชาตะกร้อ	6	10.00	8	13.34	12	20.00	30	50.00	4	6.66

ตาราง 13 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
8. การวัดผลและประเมินผลวิชาตะกร้อ ควรที่จะแยกคะแนน เพศหญิงและเพศชาย ออกจากกัน	15	25.00	20	33.34	18	30.00	7	11.66	-	-
รวม	82	17.08	154	32.08	102	21.25	120	25.00	22	4.59

จากตาราง 13 แสดงว่าอาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลในระดับเห็นด้วยว่านักเรียนหญิงต้องการเรียนรู้ทักษะ วิธีการเล่นกีฬาตะกร้อที่ถูกวิธี คิดเป็นร้อยละ 46.66 และนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ไม่มีทักษะตะกร้อพื้นฐาน นักเรียนหญิงมีความต้องการรู้คุณค่า และประโยชน์ของกีฬาตะกร้อต่อสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 45.00 เท่ากันทั้ง 2 ข้อ และไม่เห็นด้วยว่าเนื้อหาวิชาไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถของเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 60.00

ตาราง 14 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ
ของนักเรียนหญิง ด้านสรีรกายวิภาค (N = 204)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. กีฬาตะกร้อทำให้ ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ และมีสมรรถภาพ ทางกายสูง	53	25.98	121	59.31	22	10.79	6	2.94	2	0.98
2. กีฬาตะกร้อช่วยฝึก การเคลื่อนไหวร่างกาย ส่วนต่างๆ ให้สัมพันธ์ กันดียิ่งขึ้น	63	30.88	110	53.92	20	9.81	11	5.39	-	-
3. กีฬาตะกร้อมีส่วนช่วย ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่อง การบริหารที่ถูกต้องวิธี	40	19.61	124	60.78	40	19.61	-	-	-	-
4. กีฬาตะกร้อฝึกให้ผู้เรียน มีความคล่องแคล่วใน การเคลื่อนไหว	50	24.51	121	59.31	22	10.79	11	5.39	-	-
5. กระดูก กล้ามเนื้อ และ ข้อต่อของเพศหญิงมี ความสมบูรณ์น้อยทำให้ เกิดอุบัติเหตุทางกีฬา ได้มาก	39	19.12	103	50.49	46	22.55	14	6.86	2	0.98
6. การเรียนทักษะตะกร้อ ทำให้เกิดอันตรายแก่ ร่างกาย	28	13.73	66	32.35	69	33.82	39	19.12	2	0.98
7. ร่างกายเพศหญิงมี ความเหมาะสมกับกีฬา ตะกร้อ	17	8.33	85	41.67	58	28.43	31	15.20	13	6.37

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
8. ความสมบูรณ์แข็งแรงของกล้ามเนื้อมีส่วนสำคัญต่อการเล่นกีฬาตะกร้อมาก	55	26.96	103	50.49	38	18.63	6	2.94	2	0.98
รวม	345	21.14	833	51.04	315	19.30	118	7.23	21	1.29

จากตาราง 14 แสดงว่าผู้ปกครองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงด้านสรีรกายวิภาคในระดับเห็นด้วยว่ากีฬาตะกร้อมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องกายบริหารที่ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 60.78 และทำให้ร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ มีสมรรถภาพทางกายสูง ฝึกให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว คิดเป็นร้อยละ 59.31 เท่ากันทั้ง 2 ข้อ

ตารางที่ 15 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ
ด้านประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อ (N = 204)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. การเรียนวิชาตะกร้อมี ส่วนช่วยสนับสนุน ส่งเสริม ประเพณี เอกลักษณ์ และ วัฒนธรรมไทย	44	21.57	103	50.49	40	19.61	15	7.35	2	0.98
2. ทักษะกีฬาตะกร้อ ส่วนใหญ่ใช้เท่าใน การเล่นไม่เหมาะสมกับ ความเป็นกุลสตรีไทย	19	9.31	92	45.10	58	28.43	31	15.20	4	1.96
3. การเรียนวิชาตะกร้อช่วย ส่งเสริมให้นักเรียนเป็น ผู้มีระเบียบวินัย และมี น้ำใจนักกีฬาที่ดี	48	23.53	137	67.16	19	9.31	-	-	-	-
4. การเรียนวิชาตะกร้อมี ส่วนช่วยส่งเสริมให้ นักเรียนสามารถสร้าง ชื่อเสียงให้แก่ตนเอง ชุมชน และประเทศชาติ	52	25.49	110	53.92	29	14.22	13	6.37	-	-
5. ผู้หญิงในสังคมไม่นิยม เล่นตะกร้อทำให้ นักเรียนไม่มีโอกาส ได้เล่นกีฬาตะกร้อ	30	14.71	103	50.49	45	22.06	21	10.29	5	2.45
6. สังคมปัจจุบันควร ส่งเสริมให้นักเรียนหญิง ได้ฝึกเล่นกีฬาตะกร้อ	40	19.61	96	47.06	43	21.08	16	7.84	9	4.41

ตาราง 15 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
7. กีฬาคะถุภร้อช่วยทำให้นักกีฬาคะถุภร้อปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี รู้จักทำงานร่วมกัน ส่งเสริมประชาธิปไตย	36	17.65	111	54.41	51	25	6	2.94	-	-
8. กีฬาคะถุภร้อไม่เหมาะสมกับนักกีฬาคะถุภร้อเพราะเป็นกีฬาที่รวดเร็วมีความกดดันในเรื่องแพ้ชนะมากเกินไป	32	15.69	72	35.29	61	29.90	29	14.22	10	4.90
9. การแข่งขันของนักกีฬาคะถุภร้อมีความสุข ตื่นเต้น น่าชมเหมือนนักกีฬาคะถุภร้อชาย	29	14.22	112	54.90	50	24.51	11	5.39	2	0.98
รวม	330	17.97	936	50.98	396	21.57	142	7.74	32	1.74

จากตาราง 15 แสดงว่าผู้ปกครองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง ด้านประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อ ในระดับเห็นด้วยว่าการเรียนวิชาตะกร้อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย และมีน้ำใจนักกีฬาที่ดี คิดเป็นร้อยละ 67.16 การแข่งขันของนักกีฬาคะถุภร้อมีความสุข ตื่นเต้น น่าชมเหมือนนักกีฬาคะถุภร้อชาย คิดเป็นร้อยละ 54.90 และกีฬาคะถุภร้อช่วยทำให้นักกีฬาคะถุภร้อปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี รู้จักทำงานร่วมกันส่งเสริมประชาธิปไตย คิดเป็นร้อยละ 54.41

ตารางที่ 16 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ
ของนักเรียนหญิง ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล (N = 204)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ไม่มีทักษะตะกร้อพื้นฐาน	53	25.98	102	50.00	32	15.69	17	8.33	-	-
2. นักเรียนหญิงมีความต้องการรู้คุณค่าและประโยชน์ของกีฬาตะกร้อต่อสุขภาพ	55	26.96	113	55.39	31	15.20	5	2.45	-	-
3. นักเรียนหญิงต้องการเรียนรู้ทักษะ และวิธีการเล่นกีฬาตะกร้อที่ถูกต้อง	40	19.61	119	58.33	38	18.63	5	2.45	2	0.98
4. เนื้อหาวิชาไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถของเพศหญิง	26	12.75	61	29.90	71	34.80	36	17.65	10	4.90
5. กิจกรรมการเรียนวิชาตะกร้อไม่สร้างความสนุกสนานในการเรียน	26	12.75	61	29.90	54	26.47	52	25.49	11	5.39
6. นักเรียนหญิงมีความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนวิชาตะกร้อมาก	33	16.18	90	44.12	55	26.96	22	10.78	4	1.96
7. มีความยากลำบากในการประเมินผลการเรียนวิชาตะกร้อ	21	10.29	73	35.78	74	36.27	28	13.72	8	3.92

ตาราง 16 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
8. การวัดผลและประเมินผลวิชาตะกร้อ	66	32.35	77	37.75	40	19.61	13	6.37	8	3.92
ควรที่จะแยกคะแนน										
เพศหญิงและเพศชาย										
ออกจากกัน										
รวม	320	19.61	696	42.65	395	24.20	178	10.91	43	2.63

จากตาราง 16 แสดงว่าผู้ปกครองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลในระดับเห็นด้วยว่านักเรียนหญิงต้องการเรียนรู้ทักษะ และวิธีการเล่นกีฬาตะกร้อที่ถูกต้องวิธี คิดเป็นร้อยละ 58.33 และนักเรียนหญิงมีความต้องการรู้คุณค่า ประโยชน์ของกีฬาตะกร้อต่อสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 55.39

ตาราง 17 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของ
นักเรียนหญิง ด้านสรีรกายวิภาค (N = 204)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. กีฬาตะกร้อทำให้ ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ และมีสมรรถภาพ ทางกายสูง	66	32.35	107	52.45	30	14.71	1	0.49	-	-
2. กีฬาตะกร้อช่วยฝึก การเคลื่อนไหวร่างกาย ส่วนต่างๆ ให้สัมพันธ์ กันดียิ่งขึ้น	79	38.73	97	47.55	23	11.27	5	2.45	-	-
3. กีฬาตะกร้อมีส่วนช่วย ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่อง การบริหารที่ถูกต้องวิธี	45	22.06	111	54.41	41	20.10	7	3.43	-	-
4. กีฬาตะกร้อฝึกให้ผู้เรียน มีความคล่องแคล่วใน การเคลื่อนไหว	86	42.16	98	48.04	20	9.80	-	-	-	-
5. กระตุก กล้ามเนื้อ และ ข้อต่อของเพศหญิงมี ความสมบูรณ์น้อยทำให้ เกิดอุบัติเหตุทางกีฬา ได้มาก	48	23.53	81	39.71	48	23.53	27	13.23	-	-
6. การเรียนทักษะตะกร้อ ทำให้เกิดอันตรายแก่ ร่างกาย	23	11.28	43	21.08	57	27.94	62	30.39	19	9.31
7. ร่างกายเพศหญิงมี ความเหมาะสมกับกีฬา ตะกร้อ	27	13.23	37	18.14	88	43.14	42	20.59	10	4.90

ตาราง 17 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
8. ความสมบูรณ์แข็งแรงของกล้ามเนื้อมีส่วนสำคัญต่อการเล่นกีฬาตะกร้อมาก	67	32.84	89	43.63	36	17.65	12	5.88	-	-
รวม	441	216.18	663	325.01	343	168.14	156	76.46	29	14.21

จากตาราง 17 แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง ด้านสรีรกายวิภาคในระดับเห็นด้วยว่ากีฬาตะกร้อมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องกายบริหารที่ถูกวิธี คิดเป็นร้อยละ 54.41 และกีฬาตะกร้อทำให้ร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ และมีสมรรถภาพทางกายสูง คิดเป็นร้อยละ 52.45 และไม่เห็นด้วยว่าการเรียนทักษะตะกร้อทำให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 30.39

ตารางที่ 18 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง ด้านประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อ (N = 204)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. การเรียนวิชาตะกร้อมีส่วนช่วยสนับสนุนส่งเสริมประเพณีเอกลักษณ์ และวัฒนธรรมไทย	43	21.08	100	49.02	43	21.08	18	8.82	-	-
2. ทักษะกีฬาตะกร้อส่วนใหญ่ใช้เท่าในการเล่นไม่เหมาะสมกับความเป็นกุลสตรีไทย	33	16.18	46	22.55	59	28.92	48	23.53	18	8.82
3. การเรียนวิชาตะกร้อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัยและมีน้ำใจนักกีฬาที่ดี	51	25.00	107	52.45	29	14.22	17	8.33	-	-
4. การเรียนวิชาตะกร้อมีส่วนช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่ตนเองชุมชน และประเทศชาติ	60	29.41	95	46.57	32	15.69	17	8.33	-	-
5. ผู้หญิงในสังคมไม่นิยมเล่นตะกร้อทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสได้เล่นกีฬาตะกร้อ	36	17.64	84	41.18	47	23.04	31	15.20	6	2.94
6. สังคมปัจจุบันควรส่งเสริมให้นักเรียนหญิงได้ฝึกเล่นกีฬาตะกร้อ	49	24.02	74	36.28	54	26.47	15	7.35	12	5.88

ตาราง 18 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
7. กีฬาตะกร้อช่วยให้ นักกีฬาหญิงปรับตัว เข้ากับสังคมได้ดี รู้จัก ทำงานร่วมกัน ส่งเสริม ประชาธิปไตย	41	20.10	91	44.61	45	22.06	21	10.29	6	2.94
8. กีฬาตะกร้อไม่เหมาะสม กับนักกีฬาหญิงเพราะ เป็นกีฬาที่รวดเร็วมี ความกดดันในเรื่อง แพ้ชนะมากเกินไป	26	12.75	42	20.59	55	26.96	58	28.43	23	11.27
9. การแข่งขันของนักกีฬา ตะกร้อหญิงมี ความสนุกตื่นเต้น น่าชมเหมือน นักกีฬาตะกร้อชาย	56	27.45	86	42.16	33	16.18	15	7.35	14	6.86
รวม	395	21.52	725	39.49	397	21.62	240	13.07	79	4.30

จากตาราง 18 แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงด้านประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อในระดับเห็นด้วยว่าการเรียนวิชาตะกร้อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย และมีน้ำใจนักกีฬาที่ดี คิดเป็นร้อยละ 52.45 และมีส่วนช่วยสนับสนุนส่งเสริมประเพณี เอกลักษณ์ วัฒนธรรมไทย คิดเป็นร้อยละ 49.02 และไม่เห็นด้วยว่ากีฬาตะกร้อไม่เหมาะสมกับนักกีฬาหญิงเพราะเป็นกีฬาที่รวดเร็วมีความกดดันในเรื่องแพ้ชนะมากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 28.43

ตารางที่ 19 ค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล (N = 204)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1. นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ไม่มีทักษะตะกร้อพื้นฐาน	60	29.41	79	38.73	50	24.51	15	7.35	-	-
2. นักเรียนหญิงมีความต้องการรู้คุณค่าและประโยชน์ของกีฬาตะกร้อต่อสุขภาพ	39	19.12	86	42.16	39	19.12	30	14.70	10	4.90
3. นักเรียนหญิงต้องการเรียนรู้ทักษะ และวิธีการเล่นกีฬาตะกร้อที่ถูกต้อง	52	25.49	88	43.14	30	14.71	21	10.29	13	6.37
4. เนื้อหาวิชาไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถของเพศหญิง	23	11.28	50	24.51	67	32.84	49	24.02	15	7.35
5. กิจกรรมการเรียนวิชาตะกร้อไม่สร้างความสนุกสนานในการเรียน	19	9.31	44	21.57	43	21.08	73	35.78	25	12.26
6. นักเรียนหญิงมีความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนวิชาตะกร้อมาก	33	16.18	73	35.78	56	27.46	24	11.76	18	8.82
7. มีความยากลำบากในการประเมินผล การเรียนวิชาตะกร้อ	34	16.67	57	27.94	50	24.51	41	20.10	22	10.78

ตาราง 19 (ต่อ)

รายการ	ระดับความคิดเห็น									
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่แน่ใจ		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
8. การวัดผลและประเมินผลวิชาตะกร้อ	60	29.41	84	41.18	34	16.67	19	9.31	7	3.43
ควรที่จะแยกคะแนน										
เพศหญิงและเพศชาย										
ออกจากกัน										
รวม	320	19.61	561	34.37	369	22.61	272	16.63	110	6.74

จากตาราง 19 แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลในระดับเห็นด้วยว่านักเรียนหญิงต้องการเรียนรู้ทักษะ และวิธีการเล่นกีฬาตะกร้อที่ถูกวิธี คิดเป็นร้อยละ 43.14 นักเรียนหญิงมีความต้องการรู้คุณค่า และประโยชน์ของกีฬาตะกร้อต่อสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 42.16 การวัดผลและประเมินผลวิชาตะกร้อควรที่จะแยกคะแนนเพศหญิงและเพศชายออกจากกัน คิดเป็นร้อยละ 41.18 และไม่เห็นด้วยว่ากิจกรรมการเรียนวิชาตะกร้อไม่สร้างความสนุกสนานในการเรียน คิดเป็นร้อยละ 35.78

ตอนที่ 3 สรุป ข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิดที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนที่มีต่อการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิง

จากการรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในแบบสอบถามปลายเปิดของผู้บริหาร
อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนหญิง มีดังนี้

1. ด้านสรีรกายวิภาค

- 1.1 ผู้หญิงสามารถฝึกร่างกายให้แข็งแรงเพื่อที่จะเล่นตะกร้อได้
- 1.2 การเล่นกีฬาตะกร้อช่วยให้สุขภาพแข็งแรง รูปร่างสวยงาม
- 1.3 เพศหญิงสมควรฝึกตะกร้อเพราะร่างกายมีความอ่อนตัวมาก
- 1.4 ร่างกายเพศหญิงสามารถปรับตัวสำหรับการฝึกตะกร้อได้
- 1.5 การมีประจำเดือนในเพศหญิงก่อให้เกิดความลำบากในการเรียนทักษะตะกร้อ
- 1.6 นักเรียนหญิงมีสมรรถภาพต่ำกว่านักเรียนชาย ต้องได้รับการฝึกทักษะบ่อยๆ

ให้เกิดความชำนาญ และทำให้ร่างกายแข็งแรงขึ้น

2. ด้านประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อ

- 2.1 นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ไม่ชอบเล่นกีฬาตะกร้อ
- 2.2 สังคมเพศหญิงเชื่อว่ากีฬาตะกร้อเป็นกีฬาสำหรับเพศชาย
- 2.3 ผู้หญิงสามารถสร้างชื่อเสียงได้จากกีฬาตะกร้อ
- 2.4 นักเรียนหญิงไม่มีเวลาวางในการเล่นกีฬาเพราะต้องช่วยงานผู้ปกครอง
- 2.5 นักเรียนหญิงที่เล่นกีฬาตะกร้อบางคนถูกมองว่ามีกิริยาไม่เหมาะสม
- 2.6 นักเรียนหญิงยังไม่นิยมเล่นตะกร้ออย่างกว้างขวาง มีเพียงกลุ่มที่สนใจบางกลุ่ม
- 2.7 นักเรียนหญิงส่วนมากไม่ชอบกีฬาที่ต้องใช้กำลัง ความแข็งแรงมาก ๆ
- 2.8 ทักษะกีฬาตะกร้อส่วนใหญ่ต้องยกเท้าสูงบ่อยๆ บางลักษณะไม่เหมาะกับผู้หญิง
- 2.9 ผู้หญิงไม่ชอบเล่นกีฬาตะกร้อเพราะกีฬาตะกร้อส่วนใหญ่เล่นในที่แจ้ง มีแสงแดด

และอากาศร้อน

2.9 เพศหญิงควรฝึกกีฬาตะกร้อเพราะสามารถนำทักษะและความแข็งแรงไปใช้ในการป้องกันตัวได้

2.10 ผู้ใหญ่มองกีฬาตะกร้อว่าไม่เหมาะกับผู้หญิง แต่หากวัยรุ่นผู้หญิงชอบ ผู้ใหญ่
ต้องให้การส่งเสริม ดีกว่ากีดกัน

2.12 การเล่นตะกร้อให้เน้นความเป็นกีฬามากกว่ายึดติดกับวัฒนธรรม และประเพณี
เพียงอย่างเดียว

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล

- 3.1 นักเรียนหญิงขาดโอกาสในการเรียนตะกร้อเท่าเทียมกับนักเรียนชาย

- 3.2 การวัดผลวิชาตะกร้อของเพศหญิงยากเกินไป
- 3.3 นักเรียนหญิงไม่มีทักษะตะกร้อพื้นฐาน เพราะต้องใช้เวลาฝึกนาน
- 3.4 เวลาในชั่วโมงเรียนมีน้อยเกินไป
- 3.5 การวัดและประเมินผลต้องใช้เกณฑ์การวัดที่แตกต่างกันระหว่างชายและหญิง
- 3.6 ควรเพิ่มกิจกรรมสำหรับเพศหญิงที่ช่วยเพิ่มความสามารถด้านทักษะกีฬาให้มาก

ขึ้นกว่าปกติ

- 3.7 นักเรียนหญิงควรจะมีโอกาสเลือกที่จะเรียนหรือไม่เรียนวิชาตะกร้อ
- 3.8 การเรียนควรเน้นความสนุกสนาน และทักษะพื้นฐานง่ายๆ ให้เหมาะกับผู้หญิง
- 3.9 ควรจัดให้มีการแข่งขันสำหรับนักกีฬาหญิงให้แพร่หลายขึ้น

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดตากที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ เป็นผู้บริหาร จำนวน 60 คน อาจารย์พลศึกษา จำนวน 120 คน ผู้ปกครอง จำนวน 2,571 คน และนักเรียน จำนวน 2,471 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ผู้วิจัย ผู้บริหาร จำนวน 40 คน อาจารย์พลศึกษา จำนวน 60 คน ผู้ปกครอง จำนวน 204 คน และนักเรียน จำนวน 204 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ สถานภาพของผู้บริหารและอาจารย์พลศึกษา สถานภาพของผู้ปกครอง และสถานภาพของนักเรียน มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) และเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนด

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง, เห็นด้วย, ไม่แน่ใจ, ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านสรีรกายวิภาค ด้านประเพณี วัฒนธรรมและความเชื่อ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงมีลักษณะเป็นแบบเติมข้อความลงในช่องว่าง โดยการเสนอความคิดเห็นที่เป็นอิสระ แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านสรีรกายวิภาค ด้านประเพณี วัฒนธรรมและความเชื่อ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

วิธีการจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าความถี่และร้อยละสถานภาพของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง
2. หาค่าความถี่และร้อยละความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงด้านสรีรกายวิภาค ด้านประเพณี วัฒนธรรมและความเชื่อ และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล
3. วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารอาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงโดยใช้สถิติร้อยละ
4. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางและความเรียง

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ด้านสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 ผู้บริหาร

1.1.1 ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 70.00 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 30.00

1.1.2 ผู้บริหารที่มีอายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.00 อายุ 40 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 37.50 และอายุ 51 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 42.50

1.1.3 ผู้บริหารดำรงตำแหน่งผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 50.00 และผู้บริหารตำแหน่งวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 50.00

1.1.4 ผู้บริหารวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 45.00 และระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 55.00

1.1.5 ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 6 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.00 มีประสบการณ์การทำงาน 11 – 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.00 มีประสบการณ์การทำงาน 16 – 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.00 มีประสบการณ์การทำงาน 21 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.00 และมีประสบการณ์การทำงาน 26 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 20.00

1.1.6 โรงเรียนที่ผู้บริหารปฏิบัติงานมีกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 95.00 และไม่มีกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 5.00

1.1.7 โรงเรียนที่ผู้บริหารปฏิบัติงานมีนักกีฬาตะกร้อหญิงตัวแทนโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 87.50 และไม่มีนักกีฬาตะกร้อหญิงตัวแทนโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 12.50

1.2 อาจารย์พลศึกษา

1.2.1 อาจารย์พลศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 77.33 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 26.67

1.2.2 อาจารย์พลศึกษาที่มีอายุ 20 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.67 อายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.00 อายุ 40 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.67 และอายุ 51 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.66

1.2.3 อาจารย์พลศึกษามีวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 3.33 ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 86.67 และระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 10.00

1.2.4 อาจารย์พลศึกษาที่มีประสบการณ์การสอน 1 – 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.66 มีประสบการณ์การสอน 6 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.30 มีประสบการณ์การสอน 11 – 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.67 มีประสบการณ์การสอน 16 – 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 6.67

มีประสบการณ์การสอน 21 – 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.00 และมีประสบการณ์การสอน 26 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 10.00

1.2.5 โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีอาจารย์พลศึกษาปฏิบัติงานมีกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 95.00 และไม่มีกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 5.00

1.2.6 โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีนักกีฬาตะกร้อหญิงตัวแทนโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 86.67 และไม่มีนักกีฬาตะกร้อหญิงตัวแทนโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 13.33

1.3 ผู้ปกครอง

1.3.1 ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 33.33 และเป็นเพศหญิง 66.67

1.3.2 ผู้ปกครองที่มีอายุ 20 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.27 อายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.73 อายุ 40 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.24 และอายุ 51 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 11.76

1.3.3 ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 28.43 เกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 39.71 ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 20.10 รับราชการ คิดเป็นร้อยละ 7.84 และเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 3.92

1.3.4 ผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 60.29 มัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 17.65 อนุปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 6.86 ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 11.27 และสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 3.92

1.3.5 นักเรียนหญิงในความปกครองชอบเล่นกีฬา คิดเป็นร้อยละ 81.86 และไม่ชอบเล่นกีฬา คิดเป็นร้อยละ 18.14

1.4. นักเรียน

1.4.1 นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง เป็นนักเรียนหญิงอายุ 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.35 อายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 39.71 อายุ 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.80 และอายุ 17 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 43.14

1.4.2 นักเรียนหญิงที่เคยชมการแข่งขันกีฬาตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 82.35 และไม่เคยชมการแข่งขันกีฬาตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 17.65

1.4.3 นักเรียนหญิงที่เคยเล่นกีฬาตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 86.27 และไม่เคยเล่นกีฬาตะกร้อ คิดเป็นร้อยละ 13.73

1.4.4 นักเรียนหญิงที่เรียนวิชาตะกร้อที่โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 90.69 และไม่เคยเรียน วิชาตะกร้อที่โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 9.31

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง

2.1 ด้านสรีรกายวิภาค

2.1.1 ผู้บริหารมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งว่ากีฬาตะกร้อทำให้อารมณ์ดี ร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ และมีสมรรถภาพทางกายสูง ช่วยฝึกการเคลื่อนไหวร่างกายส่วนต่างๆ ให้สัมพันธ์กันดียิ่งขึ้น และมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องกายบริหารที่ถูกต้อง และไม่เห็นด้วยในประเด็นการเรียนทักษะตะกร้อทำให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย

2.1.2 อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งว่ากีฬาตะกร้อฝึกให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว กีฬาตะกร้อช่วยฝึกการเคลื่อนไหวร่างกายส่วนต่างๆ ให้สัมพันธ์กันดียิ่งขึ้น และเห็นด้วยว่ากีฬาตะกร้อทำให้อารมณ์ดี ร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ และมีสมรรถภาพทางกายสูง และไม่เห็นด้วยว่าการเรียนทักษะตะกร้อทำให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย

2.1.3 ผู้ปกครองมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยว่ากีฬาตะกร้อมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องกายบริหารที่ถูกต้อง และทำให้อารมณ์ดี ร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ และมีสมรรถภาพทางกายสูง ฝึกให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว

2.1.4 นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยว่ากีฬาตะกร้อมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องกายบริหารที่ถูกต้อง และกีฬาตะกร้อทำให้อารมณ์ดี ร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ และมีสมรรถภาพทางกายสูง และไม่เห็นด้วยว่าการเรียนทักษะตะกร้อทำให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย

2.2 ด้านประเพณีวัฒนธรรม และความเชื่อ

2.2.1 ผู้บริหารมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยว่าการเรียนวิชาตะกร้อมีส่วนช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่ตนเอง ชุมชน และประเทศชาติ การแข่งขันของนักกีฬาตะกร้อหญิงมีความสนุก ตื่นเต้น น่าชมเหมือนนักกีฬาตะกร้อชาย และผู้หญิงในสังคมไม่นิยมเล่นตะกร้อทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสได้เล่นตะกร้อ สังคมปัจจุบันควรส่งเสริมให้นักเรียนหญิงได้ฝึกเล่นตะกร้อ และไม่เห็นด้วยว่ากีฬาตะกร้อไม่เหมาะสมกับนักกีฬาหญิงเพราะเป็นกีฬาที่รวดเร็วมีความกดดันในเรื่องแพ้ชนะมากเกินไป

2.2.2 อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการเรียนวิชาตะกร้อมีส่วนช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่ตนเอง ชุมชน และประเทศชาติ การเรียนวิชาตะกร้อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา และเห็นด้วยว่าการเรียนวิชาตะกร้อมีส่วนช่วยสนับสนุนส่งเสริมประเพณี เอกลักษณ์ วัฒนธรรมไทย และไม่เห็นด้วยว่าทักษะกีฬาตะกร้อส่วนใหญ่ใช้เท่าในการเล่นไม่เหมาะสมกับความเป็นกุลสตรีไทย

2.2.3 ผู้ปกครองมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยว่าการเรียนวิชาตะกร้อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย และมีน้ำใจนักกีฬาที่ดี การแข่งขันของนักกีฬาตะกร้อหญิงมีความสนุก ตื่นเต้น น่าชมเหมือนนักกีฬาตะกร้อชาย และกีฬาตะกร้อช่วยทำให้นักกีฬาหญิงปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี รู้จักทำงานร่วมกันส่งเสริมประชาธิปไตย

2.2.4 นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยว่าการเรียนวิชาตะกร้อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬาที่ดี มีส่วนช่วยสนับสนุนส่งเสริมประเพณี เอกลักษณ์ วัฒนธรรมไทย และไม่เห็นว่ากีฬาตะกร้อไม่เหมาะสมกับนักกีฬาหญิงเพราะเป็นกีฬาที่รวดเร็วมีความกดดันในเรื่องแพ้ชนะมากเกินไป

2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

2.3.1 ผู้บริหารมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยว่านักเรียนหญิงส่วนใหญ่ไม่มีทักษะตะกร้อพื้นฐาน นักเรียนหญิงต้องการเรียนรู้ทักษะ วิธีการเล่นกีฬาตะกร้อที่ถูกวิธี และไม่เห็นว่ากิจกรรมการเรียนวิชาตะกร้อไม่สร้างความสนุกสนานในการเรียน และมีความยากลำบากในการประเมินผลการเรียนวิชาตะกร้อ

2.3.2 อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยว่านักเรียนหญิงต้องการเรียนรู้ทักษะ วิธีการเล่นกีฬาตะกร้อที่ถูกวิธี นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ไม่มีทักษะตะกร้อพื้นฐาน นักเรียนหญิงมีความต้องการรู้คุณค่า และประโยชน์ของกีฬาตะกร้อต่อสุขภาพ และไม่เห็นว่าเนื้อหาวิชาไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถของเพศหญิง

2.3.3 ผู้ปกครองมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยว่านักเรียนหญิงต้องการเรียนรู้ทักษะ และวิธีการเล่นกีฬาตะกร้อที่ถูกวิธี และนักเรียนหญิงมีความต้องการรู้คุณค่า ประโยชน์ของกีฬาตะกร้อต่อสุขภาพ

2.3.4 นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยว่า นักเรียนหญิงต้องการเรียนรู้ทักษะ และวิธีการเล่นกีฬาตะกร้อที่ถูกวิธี นักเรียนหญิงมีความต้องการรู้คุณค่า และประโยชน์ของกีฬาตะกร้อต่อสุขภาพ การวัดผลและประเมินผลวิชาตะกร้อควรที่จะแยกคะแนนเพศหญิงและเพศชายออกจากกัน และไม่เห็นว่ากิจกรรมการเรียนวิชาตะกร้อไม่สร้างความสนุกสนานในการเรียน

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

3.1 ด้านสรีรกายวิภาค

3.1.1 ความคิดเห็นเชิงสนับสนุน

- ผู้หญิงสามารถฝึกร่างกายให้แข็งแรงเพื่อที่จะเล่นตะกร้อได้
- การเล่นกีฬาตะกร้อช่วยให้สุขภาพแข็งแรง รูปร่างสวยงาม
- เพศหญิงสมควรฝึกตะกร้อเพราะร่างกายมีความอ่อนตัวมาก
- ร่างกายเพศหญิงสามารถปรับตัวสำหรับการฝึกตะกร้อได้

3.1.2 ความคิดเห็นเชิงไม่สนับสนุน

- การมีประจำเดือนในเพศหญิงก่อให้เกิดความลำบากในการเรียน

ทักษะตะกร้อ

3.1.3 ข้อเสนอแนะ

- นักเรียนหญิงมีสมรรถภาพร่างกายที่ต่ำกว่านักเรียนชาย ต้องได้รับการฝึกทักษะบ่อยๆ ให้เกิดความชำนาญ จะทำให้ร่างกายแข็งแรงขึ้นและสามารถเล่นตะกร้อได้อย่างสนุกสนาน

3.2. ด้านประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อ

3.2.1 ความคิดเห็นเชิงสนับสนุน

- ผู้หญิงสามารถสร้างชื่อเสียงได้จากกีฬาตะกร้อ

3.2.2 ความคิดเห็นเชิงไม่สนับสนุน

- นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ไม่ชอบเล่นกีฬาตะกร้อ
- สังคมเพศหญิงเชื่อว่ากีฬาตะกร้อเป็นกีฬาสำหรับเพศชาย
- นักเรียนหญิงไม่มีเวลาว่างในการเล่นกีฬาเพราะต้องช่วยงาน

ผู้ปกครอง

- นักเรียนหญิงยังไม่นิยมเล่นตะกร้ออย่างกว้างขวาง มีเพียงบางกลุ่ม

ที่สนใจ

- นักเรียนหญิงส่วนมากไม่ชอบกีฬาที่ต้องใช้กำลังความแข็งแรงมากๆ
- นักเรียนหญิงที่เล่นกีฬาตะกร้อบางคนถูกมองว่ามีกิริยาไม่เหมาะสม
- ทักษะกีฬาตะกร้อส่วนใหญ่ต้องยกเท้าสูงบ่อยๆ บางลักษณะ

ไม่เหมาะกับผู้หญิง

- ผู้หญิงไม่ชอบเล่นกีฬาตะกร้อเพราะกีฬาตะกร้อส่วนใหญ่เล่นในที่แจ้ง

มีแสงแดด และอากาศร้อน

3.2.3 ข้อเสนอแนะ

- เพศหญิงควรฝึกกีฬาตะกร้อเพราะสามารถนำทักษะ และความแข็งแรงไปใช้ในการต่อสู้ป้องกันตัวได้

- ผู้ใหญ่มองกีฬาตะกร้อว่าไม่เหมาะกับผู้หญิง แต่หากวัยรุ่นผู้หญิงชอบ ผู้ใหญ่ต้องให้การส่งเสริม ดีกว่ากีดกัน

- การเล่นตะกร้อให้เน้นความเป็นกีฬามากกว่ายึดติดกับวัฒนธรรม และประเพณีเพียงอย่างเดียว

3.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล

3.3.1 นักเรียนหญิงขาดโอกาสในการเรียนตะกร้อเท่าเทียมกับ

นักเรียนชาย

3.3.2 การวัดผลวิชาตะกร้อของเพศหญิงยากเกินไป

- นักเรียนหญิงไม่มีทักษะตะกร้อพื้นฐาน เพราะต้องใช้เวลาฝึกนาน

3.3.3 ข้อเสนอแนะ

- เวลาในชั่วโมงเรียนมีน้อยเกินไป ควรเพิ่มเวลามากขึ้น
- นักเรียนหญิงควรมีโอกาสเลือกที่จะเรียนหรือไม่เรียนวิชาตะกร้อ
- การวัดและประเมินผลต้องใช้เกณฑ์การวัดที่แตกต่างกันระหว่างชาย

และหญิง

- ควรเพิ่มกิจกรรมสำหรับเพศหญิงที่ช่วยเพิ่มความสามารถ

ด้านทักษะกีฬาให้มากขึ้นกว่าปกติ

- การเรียนควรเน้นความสนุกสนาน และทักษะพื้นฐานง่ายๆ ให้เหมาะ

กับผู้หญิง

- ควรจัดให้มีการแข่งขันสำหรับนักกีฬาสตรีให้แพร่หลายขึ้น

อภิปรายผล

การวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดตาก ประจำปีการศึกษา 2546 พบว่า

1. ผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อด้านสรีรกาย ในเชิงสนับสนุนตรงกันในประเด็นเกี่ยวกับกีฬาตะกร้อ ทำให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ มีสมรรถภาพทางกายสูง ช่วยฝึกการเคลื่อนไหวร่างกายส่วนต่างๆ ให้สัมพันธ์กันดียิ่งขึ้น มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องกายบริหารที่ถูกต้อง และฝึกให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหว ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าเป็นเพราะผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนมีความรู้ ความสนใจเกี่ยวกับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายที่ถูกต้อง เห็นถึงคุณค่าของการเล่นกีฬาและออกกำลังกายในชีวิตประจำวัน เคยมีประสบการณ์ตรงในการเล่นกีฬาและออกกำลังกายด้วยกีฬาตะกร้อ มีความเชื่อมั่นว่ากีฬาตะกร้อช่วยให้ร่างกายมีความสมบูรณ์แข็งแรง มีสมรรถภาพทางกายที่ดี เพราะกีฬาตะกร้อเป็นกิจกรรมหนึ่งของวิชาพลศึกษา ที่มุ่งเน้นเรื่องของการมีสุขภาพกายที่ดี ก่อนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาหรือก่อนการเล่นกีฬาและออกกำลังกายทุกครั้งจำเป็นต้องมีการอบอุ่นร่างกายด้วยท่ากายบริหาร โดยมีอาจารย์พลศึกษาช่วยสอนและชี้แนะวิธีกายบริหารที่ถูกต้องโดยไม่ก่อให้เกิดอันตราย หรือการบาดเจ็บ จึงทำให้นักเรียนหรือนักกีฬาได้เรียนรู้และฝึกกายบริหารที่ถูกต้องจากกีฬาตะกร้อ และการฝึกทักษะตะกร้อที่ฝึกการเคลื่อนไหวของเท้าตลอดเวลา มีการเคลื่อนไหวอวัยวะร่างกายอยู่เสมอ เช่น การกางและหุบแขนในลักษณะการทรงตัว การย่อและการยืดตัว การวิ่งกระโดด การหยุด และการกลับตัว เป็นต้น ส่งผลให้นักเรียนมีความคล่องแคล่วในการเคลื่อนไหวและสร้างความสัมพันธ์ของร่างกายส่วนต่างๆ ในการเคลื่อนไหวดีขึ้นสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนหญิง จึงมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อด้านสรีรกาย ในเชิงสนับสนุนตรงกัน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ พืระพงศ์ บุญศิริ (2532 : 9) ได้สรุปถึงสมรรถภาพทางกายที่สำคัญและจำเป็นของนักกีฬาทุกประเภท คือ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความอดทน และความเร็วและความว่องไว ดังนั้นการฝึกซ้อมเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายด้านต่างๆ ตั้งแต่ความเร็ว ความอ่อนตัว ความคล่องตัว ความแข็งแรง ความอดทน และพลัง ล้วนแต่ต้องใช้เทคนิคและวิธีเฉพาะ กิจกรรมแรกสุดผู้ฝึกสอนกีฬาต่างๆ ต้องหาวิธีฝึกให้นักกีฬามีสมรรถภาพคือ การสร้างและปรับปรุงสมรรถภาพด้านความแข็งแรง ความอดทนของกล้ามเนื้อ

2. ผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อด้านประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อ ในเชิงสนับสนุนตรงกันในเรื่องเกี่ยวกับการเรียนวิชาตะกร้อมีส่วนช่วยสนับสนุนส่งเสริมประเพณี เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมไทย ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัยและมีน้ำใจนักกีฬาที่ดี สามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่ตนเอง ชุมชน และประเทศชาติ ผู้หญิงในสังคมไม่นิยมเล่นตะกร้อทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสได้เล่นกีฬาตะกร้อ สังคมปัจจุบันควรส่งเสริมให้นักเรียนหญิงได้ฝึกเล่นกีฬาตะกร้อ กีฬาตะกร้อช่วยทำให้นักกีฬาหญิงปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี รู้จักทำงานร่วมกัน ส่งเสริมประชาธิปไตย และการแข่งขันของนักกีฬาตะกร้อหญิงมีความสุข ตื่นเต้น น่าชมเหมือนนักกีฬาตะกร้อชาย ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าอาจเป็นเพราะผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน เชื่อว่าสังคมปัจจุบันได้เปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้เล่นกีฬาตะกร้อมากขึ้น เพราะเชื่อว่าร่างกายของเพศหญิงสามารถฝึกและร่วมการแข่งขันกีฬาตะกร้อได้เหมือนเพศชาย ควรจัดให้มีการจัดการแข่งขันกีฬาตะกร้อหญิงอย่างสม่ำเสมอเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนหญิงได้ฝึกและเข้าร่วมแข่งขันกีฬาตะกร้อให้แพร่หลายยิ่งขึ้น เพราะคุณค่าของกีฬาตะกร่อนั้นสามารถฝึกให้นักเรียนหญิงมีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา รู้จักทำงานร่วมกัน สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ สร้างชื่อเสียงให้แก่ตนเอง ชุมชน และประเทศชาติ ซึ่งในปัจจุบันกีฬาตะกร้อมีการจัดการแข่งขันทั้งในระดับประเทศ และระดับชาติ กีฬาตะกร้อถูกจัดให้เป็นกีฬาหนึ่งในกีฬาซีเกมส์และเอเชียนเกมส์ ซึ่งนักกีฬาตะกร้อหญิงของไทย สามารถครองความชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ทำให้สร้างชื่อเสียงให้แก่ตนเอง ชุมชน และประเทศชาติได้เป็นอย่างดี โดยนักกีฬาตะกร้อหญิงไทยได้แสดงออกถึงความมีระเบียบวินัย ความมีน้ำใจนักกีฬาที่ดี และการแข่งขันของนักกีฬาตะกร้อหญิงก็ได้รับการยอมรับจากผู้ชมว่ามีความสุข ตื่นเต้น น่าชมเหมือนนักกีฬาตะกร้อชาย ในปัจจุบันจึงควรส่งเสริมให้นักเรียนหญิงมีโอกาสเล่นกีฬาตะกร้อเพิ่มขึ้น เป็นการส่งเสริมกีฬาตะกร้อหญิงให้มีการพัฒนาขึ้นเช่นกัน ดังนั้นผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนหญิง จึงมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อด้านประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อในเชิงสนับสนุนตรงกัน

3. ผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาตะกร้อด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล ในเชิงสนับสนุนตรงกันในเรื่องเกี่ยวกับนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ไม่มีทักษะตะกร้อพื้นฐาน นักเรียนหญิงมีความต้องการรู้คุณค่า และประโยชน์ของกีฬาตะกร้อต่อสุขภาพ ต้องการเรียนรู้ทักษะ และวิธีการเล่นกีฬาตะกร้อที่ถูกวิธี และการวัดผลและประเมินผลวิชาตะกร้อควรที่จะแยกคะแนนเพศหญิงและเพศชายออกจากกัน ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าอาจเป็นเพราะผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน เชื่อว่าความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อมาก เพราะโดยธรรมชาติโครงสร้างร่างกายของเพศหญิงเสียเปรียบเพศชายเกือบทุกด้าน ทั้งด้านความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความคล่องตัว

ความรวดเร็ว ทำให้การฝึกทักษะกีฬามีความยากลำบากและใช้เวลามากกว่าเพศชาย ทำให้นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ไม่มีทักษะตะกร้อพื้นฐาน ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดผลและประเมินผลวิชาตะกร้อควรที่จะแยกเพศหญิงและเพศชายออกจากกัน และควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดผลและประเมินผลที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้บริหาร อาจารย์ พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนหญิง จึงมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อด้าน ประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อในเชิงสนับสนุนตรงกัน สอดคล้องกับ วิลเลียมส์.

(2540 : 330 - 379) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงว่า ลักษณะของ โครงสร้างและความสามารถในการทำงานของส่วนต่างๆ ของร่างกายในชายและหญิงที่มีความแตกต่างกันนั้น ในด้านความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ พบว่าเพศชายจะมีความแข็งแรงกว่าเพศหญิงมาก กล้ามเนื้อของเพศชายจะมีความแข็งแรงกว่ากล้ามเนื้อของเพศหญิงในทุกๆ กลุ่ม แม้จะมีการฝึกหัดโดยการใช้น้ำหนักก็ตาม ก็ไม่สามารถจะทำให้กล้ามเนื้อเพศหญิงมีความแข็งแรง เช่นเดียวกับกล้ามเนื้อของเพศชายได้ การทำงานของกล้ามเนื้อในเพศหญิงช้ากว่าเพศชาย ระยะเวลาตอบสนองก็ช้ากว่า และการที่เพศชายมีความแข็งแรงของกล้ามเนื้อมากกว่า ทำให้เพศชายมีขวัญ และกำลังใจสูงกว่าด้วย ดังนั้นการพลศึกษาควรจะสามารถจำแนกกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ สำหรับนักเรียนหญิงและนักเรียนชายตามระดับของการพัฒนาของแต่ละเพศให้ชัดเจน ซึ่ง สอดคล้องกับคำกล่าวของ จรวยพร ธรณินทร์ (2522 : 293 - 298) ที่กล่าวว่า โครงสร้างของ ร่างกายของเพศหญิงแตกต่างไปจากชายในความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับกีฬาที่ใช้ ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ กระดูก กล้ามเนื้อ และข้อต่อ ของนักกีฬาเพศหญิง บอบบางกว่าของเพศชาย ทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ดังนั้นในการเล่นกีฬาควรเป็นไปอย่างถูกต้อง และเหมาะสม ไม่หนักหักเหี้ยวกับเพศชาย และสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ. (2535 : 13) ที่กล่าวว่าวิชาพลศึกษาเป็นมวลประสบการณ์หนึ่งที่จัดให้มีไว้ในหลักสูตรระดับมัธยมศึกษา โดย มุ่งเน้นให้นักเรียนทุกคนสามารถเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาตามกระบวนการ ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนและผู้สอนในสถานศึกษานั้น ๆ เป็นผู้กำหนดตามสภาพข้อมูล ปัญหา และ ความต้องการให้นักเรียนทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนาน และปลอดภัย มีสมรรถภาพ ทางกายและสุขภาพจิตที่ดี ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญของนักเรียนทุกคนในการศึกษาหาประสบการณ์ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน พลศึกษาควรนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอน วิชาตะกร้อสำหรับนักเรียนหญิงให้มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดต่างๆ
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดต่างๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. กรมวิชาการ. (2535). *วิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาและนักกีฬา*. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬาการกีฬาแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. กรมวิชาการ. (2540). *ภาษิตพอสอน*. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร.
- (2535). *หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)*. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร.
- (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. พิมพ์ครั้งที่ 2*. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กำชัย ทองหล่อ. (2528). *เด็กดี ของขวัญปีใหม่ภาษาไทยวันเด็ก*. กรุงเทพฯ : สุขใจ.
- จรวพร แก่นวงศ์คำ. (2517). *หลักสูตรพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ศูนย์กิจการพิมพ์.
- จรวพร ธรณินทร์. (2525). *กายวิภาคและสรีรวิทยาการออกกำลังกาย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เจสซี เอฟ. วิลเลียมส์. (2540). *หลักการพลศึกษา*. แปลโดย วรศักดิ์ เพียรชอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จันทร์โชติ ตั้งก่อเกียรติ. กรมวิชาการ. (2541). *สมบัติผู้ดี*. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานคร.
- ชลิต เขียวพุ่มพวง. (2537). *ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายสำเนา.
- ชัยสิทธิ์ สุริยจันทร์. (2547). *แบบฝึกปฏิบัติจริง ตะกร้อ 1*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสแควร์.
- นิติกร โรจนวิภาค (2533). *ปัญหาการบริหารพลศึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการในกลุ่มภาคกลาง*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- บุญยงค์ เกตุเทศ. (2531). *ศิลปะการเล่นตะกร้อ*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสแควร์.
- พงษ์ศักดิ์ ภูมิพันธ์. (2526). *ความคิดเห็นของอาจารย์พลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น แบบสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พจิตร เขาวนปรีชา. (2540). *เจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

- พระพงศ์ บุญศิริ. (2535). *สรีรวิทยาของการออกกำลังกาย (วิทยาศาสตร์การกีฬา)*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- มนตรี ทับกิจ (2540). *ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 5 ที่มีต่อการเรียนวิชาตะกร้อ กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.*
- ยอดกมล. (2531). *มารยาทงาม ความรู้เกี่ยวกับมารยาทไทยอันเป็นมรดกล้ำค่าของไทย. กรุงเทพฯ ฯ : อำนวยสาส์น.*
- ยุพาพร ทองตั้ง และคณะ. (2546). *หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน พลศึกษา ม.4. กรุงเทพฯ ฯ : บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ .*
- วัฒนาพร ระบุทุกข์. (2543). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช.*
- หาญพล บุญยะเวชชีวัน และ สุพิตร สมาชิกโต. (2535, มกราคม – มิถุนายน). “คะแนนมาตรฐาน / กับการจัดเกรดภาควิชาพลศึกษาด้วยคอมพิวเตอร์”. *วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและ สันทนาการ*. 18 : 1 – 2
- สมหมาย วงศ์วิทยากุล. (2538). *วิถีไทย. กรุงเทพฯ ฯ : มณฑลการพิมพ์ .*
- . (2540). *จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 4 : ไทยวัฒนาพานิช .*
- สุพจน์ ไชยยงค์. (2528). *ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา นักเรียนและ กรรมการสมาคมผู้ปกครองและครูโรงเรียนมัธยมศึกษาหญิง ในกรุงเทพมหานครที่มี ต่อการเล่นฟุตบอลของหญิง. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.*
- Bernice, Carson Teresa. (1994). “Why Students Hate. Tolerate, or Love Gym : A Study of Attitude Formation and Associated Behaviors in Physical Education,” *Dissertation Abatracts International*. 55 (3) : 502 – A.
- Cronbach, Joseph Lee. (1970). *Essential of Psychological Testing*. 3rd ed. New York ; Haper and Row.
- Harris, D.V. (1977). *The Female Athletes : Strength, Endurance and Performance*. in : Burke, E . J. (ed.) : *Toward an Understanding of Humam Performance*. Ithaca : Movement Publications .
- Kenyon, G.S. (1968). “A Conceptual Model for Characterizing Physical Activity,” *Research Quarterly*. 36 : 39 – 105 - A.

- Luke, M.D. and Gary D, Sinclair. (1996). "Gender Differences in Adolescent's Attitudes Toward School Physical Education," *Journal of Teaching in Physical Education*. P.31 - 46
- Seong - No, Lee. 1995. "Comparisn by Age, Gender and Body Size of Physical Fitness Test Scores of Korean Students Ages 12 – 18," *Dissertation Abstracts Internationnal*. 56 (10) : 3881 – A .
- Wheeel, M.L. (1979, November). " The Effect of Participation in Cocaucational Physical Education on Students Attitude," *Dissertation Abstracts International*. 40 : 2546 – A.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

การวิจัยเรื่อง “ ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน
ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิงในโรงเรียน
มัธยมศึกษา จังหวัดตาก ประจำปีการศึกษา 2546 ”

โดย นิรุช แก้วชะเนตร

คำแนะนำในการตอบ

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร
อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาตะกร้อของนักเรียนหญิง
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดตาก ประจำปีการศึกษา 2546

คำตอบของท่านไม่มีข้อใดถูกหรือผิด ดังนั้นจึงขอให้ท่านเลือกตอบให้ตรงกับความรู้สึก
ที่แท้จริงของท่าน คำตอบของท่านผู้วิจัยจะนำไปวิเคราะห์ในทางสถิติและเสนอผลการวิเคราะห์
เป็นส่วนรวม เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการประกอบการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน
มัธยมศึกษาให้ได้ผลดียิ่งขึ้นและเป็นประโยชน์แก่นักเรียนอย่างแท้จริงต่อไป

แบบสอบถามนี้มี 3 ตอน กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะ
เป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) และเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้
(ตอบในหัวข้อตามสถานภาพของผู้ตอบ)

1. สถานภาพสำหรับผู้บริหารและอาจารย์พลศึกษา
2. สถานภาพสำหรับผู้ปกครอง
3. สถานภาพสำหรับนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิง มีลักษณะ
เป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ

1. ด้านสรีรกายวิภาค
2. ด้านประเพณี วัฒนธรรมและความเชื่อ
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะที่มีต่อการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิง มีลักษณะเป็น
แบบเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดให้

1. ด้านสรีรกายวิภาค
2. ด้านประเพณี วัฒนธรรมและความเชื่อ
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

(สำหรับผู้บริหาร)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ☐ ที่กำหนดให้

1. เพศ

☐

ชาย

☐

หญิง

2. อายุ

☐

20 - 30

☐

31 - 40

☐

41 - 50

☐

51 ปีขึ้นไป

3. ตำแหน่งหน้าที่ในโรงเรียน

☐

ผู้บริหาร

☐

ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่ายวิชาการ

4. วุฒิการศึกษา

☐

ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐

ปริญญาตรี

☐

ปริญญาโท

☐

สูงกว่าปริญญาโท

5. โรงเรียนที่ท่านปฏิบัติงาน มีการเรียนการสอนรายวิชาตะกร้อหรือไม่

☐

มี

☐

ไม่มี

6. โรงเรียนของท่านมีนักกีฬาตะกร้อหญิงตัวแทนโรงเรียนหรือไม่

☐

มี

☐

ไม่มี

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

(สำหรับอาจารย์พลศึกษา)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ☐ ที่กำหนดให้

1. เพศ

☐

ชาย

☐

หญิง

2. อายุ

☐

20 - 30

☐

31 - 40

☐

41 - 50

☐

51 ปีขึ้นไป

3. วุฒิการศึกษา

☐

ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐

ปริญญาตรี

☐

ปริญญาโท

☐

สูงกว่าปริญญาโท

5. ประสบการณ์ในการทำงานด้านการสอน (นับตั้งแต่เริ่มปฏิบัติงานจนถึงปัจจุบัน)

☐

1 - 5 ปี

☐

6 - 10 ปี

☐

11 - 15 ปี

☐

16 - 20 ปี

☐

21 - 25 ปี

☐

26 ขึ้นไป

6. โรงเรียนที่ท่านปฏิบัติงาน มีการเรียนการสอนรายวิชาตะกร้อหรือไม่

☐

มี

☐

ไม่มี

7. โรงเรียนของท่านมีนักกีฬาตะกร้อหญิงตัวแทนโรงเรียนหรือไม่

☐

มี

☐

ไม่มี

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

(สำหรับผู้ปกครอง)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ☐ ที่กำหนดให้

1. เพศ

☐

ชาย

☐

หญิง

2. อายุ

☐

20 - 30

☐

31 - 40

☐

41 - 50

☐

51 ปีขึ้นไป

3. อาชีพ

☐

รับจ้างทั่วไป

☐

เกษตรกร

☐

ค้าขาย

☐

รับราชการ

☐

พนักงานรัฐวิสาหกิจ

☐

อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. ระดับการศึกษา

☐

ประถมศึกษา

☐

มัธยมศึกษา

☐

อนุปริญญาตรี

☐

ปริญญาตรี

☐

สูงกว่าปริญญาตรี

5. นักเรียนในความปกครองของท่าน ชอบเล่นกีฬาหรือไม่

☐

ชอบ

☐

ไม่ชอบ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

(สำหรับนักเรียนหญิง)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ☐ ที่กำหนดให้

1. อายุ

☐

13

☐

14

☐

15

☐

16

☐

17 ขึ้นไป

2. นักเรียนเคยชมการแข่งขันกีฬาตะกร้อหรือไม่

☐

เคย

☐

ไม่เคย

3. นักเรียนเคยเล่นกีฬาตะกร้อหรือไม่

☐

เคย

☐

ไม่เคย

4. นักเรียนได้เรียนวิชาตะกร้อที่โรงเรียนหรือไม่

☐

เรียน

☐

ไม่เรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิง

ด้านสรีรกายวิภาค (สำหรับผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่กำหนดให้

ข้อความ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. กีฬาคะกร้อทำให้ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ และมีสมรรถภาพทางกายสูง					
2. กีฬาคะกร้อช่วยฝึกการเคลื่อนไหวร่างกาย ส่วนต่างๆ ให้สัมพันธ์กันดียิ่งขึ้น					
3. กีฬาคะกร้อมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เรื่องการบริหารที่ถูกต้องวิธี					
3. กีฬาคะกร้อฝึกให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่ว ในการเคลื่อนไหว					
5. กระดูก กล้ามเนื้อ และข้อต่อของเพศหญิง มีความสมบูรณ์น้อยทำให้เกิดอุบัติเหตุ ทางกีฬาได้มาก					
6. การเรียนทักษะตะกร้อทำให้เกิดอันตราย แก่ร่างกาย					
7. ร่างกายเพศหญิงมีความเหมาะสมกับ กีฬาคะกร้อ					
8. ความสมบูรณ์แข็งแรงของกล้ามเนื้อมี ส่วนสำคัญต่อการเล่นกีฬาคะกร้อมาก					

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิง

ด้าน ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาตะกร้อ ด้านประเพณี วัฒนธรรม

และ ความเชื่อ (สำหรับผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน)

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. การเรียนวิชาตะกร้อมีส่วนช่วยสนับสนุนส่งเสริมประเพณี เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมไทย					
2. ทักษะกีฬาตะกร้อส่วนใหญ่ใช้ทำให้ในการเล่นไม่เหมาะสมกับความเป็นกุลสตรีไทย					
3. การเรียนวิชาตะกร้อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย และมีน้ำใจนักกีฬาที่ดี					
4. การเรียนวิชาตะกร้อมีส่วนช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสร้างชื่อเสียงให้แก่ตนเอง ชุมชน และประเทศชาติ					
5. ผู้หญิงในสังคมไม่นิยมเล่นตะกร้อทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสได้เล่นกีฬาตะกร้อ					
6. สังคมปัจจุบันควรส่งเสริมให้นักเรียนหญิงได้ฝึกเล่นกีฬาตะกร้อ					
7. กีฬาตะกร้อช่วยทำให้นักกีฬาหญิงปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี รู้จักทำงานร่วมกัน ส่งเสริมประชาธิปไตย					
8. กีฬาตะกร้อไม่เหมาะสมกับนักกีฬาหญิง เพราะเป็นกีฬาที่รวดเร็วมีความกดดันในเรื่องแพ้ชนะมากเกินไป					
9. การแข่งขันของนักกีฬาตะกร้อหญิงมีความสนุก ตื่นเต้น น่าชมเหมือนนักกีฬาตะกร้อชาย					

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิง

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

(สำหรับผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน)

ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1. นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ไม่มีทักษะตะกร้อพื้นฐาน					
2. นักเรียนหญิงมีความต้องการรู้คุณค่า และประโยชน์ของกีฬาตะกร้อต่อสุขภาพ					
3. นักเรียนหญิงต้องการเรียนรู้ทักษะ และวิธีการเล่นกีฬาตะกร้อที่ถูกต้องวิธี					
4. เนื้อหาวิชาไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถของเพศหญิง					
5. กิจกรรมการเรียนวิชาตะกร้อไม่สร้างความสนุกสนานในการเรียน					
5. นักเรียนหญิงมีความตั้งใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนวิชาตะกร้อมาก					
7. มีความยากลำบากในการประเมินผล การเรียนวิชาตะกร้อ					
8. การวัดผลและประเมินผลวิชาตะกร้อควรที่จะแยกคะแนนเพศหญิงและเพศชายออกจากกัน					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่มีต่อการเรียนตะกร้อของนักเรียนหญิง
(สำหรับผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา ผู้ปกครอง และนักเรียน)

ด้านที่ 1 ด้านสรีรกายวิภาคของเพศหญิงที่มีต่อการเรียนวิชาตะกร้อ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 2 ด้านประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อของเพศหญิงที่มีต่อการเรียน
วิชาตะกร้อ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลที่มี
ต่อการเรียนวิชาตะกร้อของเพศหญิง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอพระคุณเป็นอย่างสูงที่ได้โปรดกรุณาตอบแบบสอบถาม
นายนิรุช แก้วชะเนตร

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์สมเกียรติ มั่นเมือง
ผู้อำนวยการโรงเรียนแม่ระมาดวิทยาคม อ.แม่ระมาด จ.ตาก
3. อาจารย์ธวัช ธิวงศ์คำ
ผู้อำนวยการโรงเรียนแม่กุวิทยาคม อ.แม่สอด จ.ตาก

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายนิรุทธ แก้วชะเนตร
วันเดือนปีเกิด	27 เมษายน พุทธศักราช 2509
สถานที่เกิด	อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 239/2 หมู่ 3 ตำบลแม่ระมาด อำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก 63140
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 6
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนแม่กุวิทยาคม อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก 63110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2524	มัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนพรหมพิรามวิทยาคม
พ.ศ. 2527	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม
พ.ศ. 2532	ค.บ. (พลศึกษา) จากวิทยาลัยครูพิษณุโลกสงคราม พิษณุโลก
พ.ศ. 2547	กศ.ม. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร